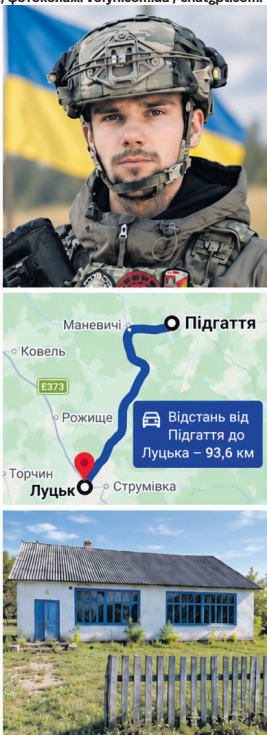

Побачення з Волинню

Незламне Підгаття: від героїв УПА – до мисливця на ворожі дрони

У цьому селі на Маневиччині зареєстровано 143 осіб, хоча фактично – не більше сотні мешканців. Тут нема ні школи, хоч колись була початкова, ні ФАПу, ні магазину. Вже років два, як клуб закритий. З чого в такому випадку починати знайомство?

Питання вирішилося само собою: староста Цмінівського старостинського округу, до якого належить це невеличке село, Наталія Красьоха привела, насамперед, на те місце, що є символом духу села – до двох пам'ятників Героям ОУН-УПА, котрі віддали своє життя за Україну

Староста Цмінівського старостинського округу Наталія Красьоха веде нас стежками історичної пам'яті Підгаття, а 21-річний Роман Пилипчук уособлює вже нинішнє покоління його захисників. Колись людний сільський клуб нині стоїть зачинений, але саме життя в селі не зупинилося.

Катерина ЗУБЧУК

«Ініціював зведення пам'ятників, взявши на себе й фінансові витрати, Сергій Басюк»
Ці пам'ятники стоять поряд із хрестом-оберегом. На одному, судячи з напису, – портрет Степана Лінніка, який був крайовим провідником ОУН. На

другому – більше десяти прізвищ односельців – учасників ОУН-УПА, які полягли в боротьбі за Україну. На місці Пам'яті – свіжоскошена трава:
– Стараються мешканці села тримати тут порядок, – каже, зауваживши, що хтось похазяйнував, Наталія Леонтівна. – Не знаю наразі, кому й дякувати, бо, коли не

93,6 кілометра дороги до Луцька зовсім не роблять Підгаття далеким від великої історії України.

приїду, то тут – порядок.
І як коментар до такого пошанування місця історичної Пам'яті:
– Село Підгаття – виключно з нашим, рідним, глибоко проукраїнським

корінням. Тому-то не було тут тут якихось «не таких», жодних проблем, коли ставилося питання про зведення пам'ятника. Навпаки, всі підтримали цю ініціативу.

Продовження репортажу – на с. 6

Новий мешканець українських лісів!

ЗОЛОТИСТИЙ БОРОВИК:
«АМЕРИКАНЕЦЬ», ЯКИЙ ОСВОЮЄ НАШІ ЛІСИ

Aureoboletus projectellus • канадський / американський боровик

Ліси змінюються – відкриваємо нове!

1 ЗВІДКИ ВЗЯВСЯ?

Походить із Північної Америки. У Європі науково підтверджений на початку ХХІ століття; з 2014 року ареал швидко розширюється. В Україні про знахідки дедалі частіше повідомляють у соснових лісах Полісся, зокрема на Волині.

2 ЯК УПІЗНАТИ?

- Коричнева або червонувато-коричнева шапінка.
- Трубчастий низ (губчастий шар).
- Довга міцна ніжка з виразною сіткою.
- Найчастіше росте біля сосен.

3 ЧИ БЕЗПЕЧНИЙ?

✓ Вважається їстівним. Але їжте лише гриби, у визначенні яких ви впевнені.

! Не збирайте старі, пошкоджені або сумнівні екземпляри.

4 ЧИ КОРИСНИЙ?

- Як і їстівні гриби загалом, дає білок, клітковину та мінерали.
- Спеціальних лікувальних властивостей саме цього виду не доведено.
- Цінується передусім за смак і щільну м'якоть.

5 ШВИДКИЙ РЕЦЕПТ

Золотистий боровик у сметані

- Нарізати очищені молоді гриби.
- Обсмажити з цибулею до готовності.
- Додати сметану, сіль, перець, тушувати кілька хвилин.
- Подати з картоплею або гречкою.

! УВАГА: дикі гриби не варто куштувати без точної ідентифікації виду.

Бережімо ліси і відкриваймо їхні скарби відповідально!

Бо ти на Землі– Людина!

Таїна Мельник передплатує нашу газету понад 70 років

«Читаю все – від першої сторінки до останньої».

«Яка ж то волинянка без «Волині!» – усміхається жителька села Хорлупи Підгайцівської громади Луцького району. Таїна Дмитрівна – ровесниця газети «Волинь» – народилася у 1939 році і більше 70 років не уявляє свого життя без нашого видання

Розповідь про читачку – на с. 8

Do you want to marry me?

Мене звати Юха Суомінен. Я розлучений. У мене є 18-річний син, який наступного року почне навчання в університеті.

У 2031 році я вийду на пенсію. Тоді я планую переїхати в Україну. Якщо хочеш, ти можеш переїхати до мене в Гельсінкі, але в будь-якому разі я відвідаю Україну кілька разів на рік.

Я вже був тут 22 рази і почуваюся тут як вдома більше, ніж у Фінляндії. Я мав серйозні стосунки з однією українською дівчиною, і в мене залишилися тільки позитивні спогади про неї.

Я очікую, що ти будеш приблизно мого віку, принаймні старше 40 років. Ти повинна вміти спілкуватися англійською або німецькою мовою, щоб ми могли розмовляти. У мене висока самооцінка, тому, щоб впоратися зі мною, ти теж повинна бути такою. Те саме стосується інтелекту. Твоя зовнішність не має великого значення, оскільки я шукаю довготривалого взаємного частя, а не короточасних задоволень.

Я завжди робив те, що хотів, незважаючи на думки інших. Я твердо вірю в інтелектуальну чесність, хоча це й не збільшує кількість друзів. Я не брешу і не курю.

Ви можете зв'язатися зі мною за адресою juhas@tuta.com. Я буду в Луцьку з 10 по 15 жовтня, і тоді ви, ймовірно, знайдете мене після 19:00 у барі «Oldskull».

Пулсь тижня

Начальник Ковельського ТЦК постраждав через сокири і лопати нападників

Виявляється, догана – це ще були квіточки для Олександра Левицького. Ягідками стало відсторонення від посади і переведення на нижчу, не пов'язану з мобілізацією

Микола ДЕНИСЮК

Начальника Ковельського РТЦК та СП Олександра Левицького після догани понизили в посаді після інциденту поблизу села Вербка 9 червня. Про це повідомила Тимчасова слідча комісія Верховної Ради.

Як інформували в ТЦК, подія розпочалася на виїзді з Ковеля. Працівники поліції подали законну вимогу про зупинку водію мікроавтобуса, проте чоловік за кермом її проігнорував, не збавив швидкість і продовжив рух у напрямку села Вербка, де врешті заїхав на приватну територію. Службові автомобілі ТЦК заїхали туди теж. Місцеві із сокирами та лопатами напали на військовослужбовців ТЦК.

За інформацією ТСК, на Ковельський РТЦК припадало до 90% усіх порушень прав громадян на Волині. ■

У селі на Локачинщині з'явилося вуличне освітлення – вперше!

Відповідні роботи завершилися на вулиці Миру в селі Твориничі Володимирського району

Катерина ЗАГАЙКО

Вперше за всю історію жителі цього населеного пункту отримали освітлення, що покращило безпеку дорожнього руху в темну пору доби на дорозі та покращило комфорт пересування для мешканців села.

Облаштовано понад 1500 метрів лінії самонесучим ізолюваним проводом, встановлено 19 металоконструкцій та аналогічну кількість енергоощадних ліхтарів, змонтовано автоматику для самостійного вмикання/вимикання лінії, що дало змогу забезпечити якісним освітленням село Твориничі. Всі роботи проведені коштом Локачинської селищної ради.

А ваша вулиця освітлюється в темну пору? ■

За підпал лісу оштрафували матір 6-річного хлопчика

У Володимирському районі дитина бавилася з сірниками й запалила суху траву

Ліна ВОГОНЬ

Як йдеться в матеріалах справи, 28 червня близько 18 години жінка недогляділа свого малолітнього сина, який спричинив пожежу у лісовому масиві.

Суддя, вивчивши усі докази та врахувавши, що мати провини визнала, призначив їй 850 гривень штрафу, з'ясували «Волинські новини». Крім того, матір повинна сплатити 665 гривень судового збору. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор **Анатолій НИКОНЮК**)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка **Вікторія БУБЕЛА**)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор **Святослав КАРБОВСЬКИЙ**)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор **Валерій ДІБРОВА**)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники **Віталій ЗАРЕМБА** та **Василь НАЗАРЧУК**)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор **Леонід САМЧУК**)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

Погляд

Волинь – це люди

Разом з людьми і для людей!

Дякуємо за 87 років довіри! Завтра зустрінемо разом!

ЛЮДИ ПОДІЇ ПРАВДА ВОЛИНЬ МАЙБУТНЄ

Газета «Волинь»: дід читав – і я читаю!

Не швидше за інтернет – зате ближче до читача. Уже 87 років!

Від записника й ручки – до ШІ: пів століття журналістики у моїй долі

Катерина ЗУБЧУК, заслужений журналіст України

Оглядаючись на пройдений шлях у журналістиці, думаєш, що нібито нічого й не змінилося: їдеш (їдеш) до людей, спілкуєшся з ними й подаєш у газеті їхні історії. І в той же час юні колеги здивуються, коли почують, що пів століття тому не диктофон ми клали в сумку, збираючись у відрядження, а записник і ручку. Диктофон – то вже була розкіш, яка з'явилася в журналістів, у всякому разі – газети «Волинь», лише на початку 1990 років. І хіба тільки це змінилося?..

Колись мій перший редактор, тобто редактор газети «Волинь», у яку прийшла після університету (на той час «Радянська Волинь»), Полікарп Шафета любив повторювати, особливо молодим журналістам, у яких ще не було газетярського досвіду, що головне в нашій роботі, аби кожен факт був перевірений. Та що там факт – кожне слово, його написання, кожна кома й крапка. І в нас завжди під рукою були різні (орфографічні, тлумачні, енциклопедичні...) словники. А про те, що ними часто

користувалися, свідчили потріпані палітурки.

Чотири роки тому, коли редакція міняла місце «прописки» – переїжджала на нове місце розташування, всі ці словники, у всякому разі, ті, які були в моєму користуванні, пішли на... макулатуру. В новий офіс не везла жодного, бо їх замінив комп'ютер. А якогось дня побачила, що на моєму комп'ютері гугл (Google) – в режимі ШІ. Перш була думка, що треба повернутися до класичного нала-

«Безграмотними у XXI столітті будуть не ті, хто не вміє читати й писати, а ті, хто не вмітиме навчитися, розучитися та перевчитися» (Елвін ТОФФЛЕР).

штування (тим більше, що й підказки були, як це зробити, принаймні, з допомогою досвідченіших у цій сфері молодих колег). Та з часом пересвідчилася, що це ж так зручно – задала питання ШІ й одержала відповідь на питання, яке цікавить...

Звичайно ж, не про граматику, пунктуацію чи стилістику піде мова, а про те, який шлях в освоєнні нових технологій пройшло післявоєнне покоління, до якого належать мої ровесники. Ми народилися, коли ще й радіоточки – джерело новин – тільки-но входили в побут. Ми знаємо чорно-

білі телевізори з маленьким екраном, біля яких лежали на всякий випадок пасатигі (плоскогубці), якщо не вдасться без них виключити чудо-пристрій. Ми пам'ятаємо із студентських літ, як для міжміського дзвінка треба було йти на переговорний пункт і годинами сидіти в черзі, чекаючи, поки телефоністка назве номер «твого» кабінки. А стаціонарний дисковий телефон був розкішшю, і за ним треба було стояти в черзі. А зараз ми, ті «динозаври»

так: «Безграмотними у XXI столітті будуть не ті, хто не вміє читати й писати, а ті, хто не вмітиме навчитися, розучитися та перевчитися». Це є головним правилом виживання в інформаційному суспільстві нинішнього століття, де технології та знання старіють швидше, ніж людина встигає закінчити університет.

І спогад цей – невидпактовий. Він напросився напередодні 87-річчя моєї рідної «Волині», яке припадає на 27 вересня (дозволю собі назвати її «рідною», віддавши їй 54 роки). Вона, як і всі газети, пройшла за свою історію непростий шлях. І мова наразі не про рівень майстерності журналістів, які її творили й творять сьогодні, а про те, що газеті теж довелося осилити шлях, скажемо так, від печерних технологій – до супутників і мобільних мереж.

Я ще застала, й то не на одне десятиліття, коли газетні тексти набирали на лінотипі (хоч свого часу винайдення цієї машини в 1884 році німецьким емігрантом у США було неабиякою революцією, оскільки пришвидшило набір в 6 – 10 разів, хоч заголовки, як і раніше, набіралося вручну). Але й стала свідком появи персональних комп'ютерів, котрі просто анулювали професії лінотипістів, складачів. Весь процес створення газети перемістився на екрани моніторів...

Тож сьогодні газети переживають, м'яко кажучи, непрості часи. Бо навіть читачеві друковане видання, яке виходить раз на тиждень, якщо новини миттєво з'являються в мережі – навіть на нашому сайті volyn.com.ua? І тим, що «Волинь» зустрічає своє 87-річчя, ми передусім завдячуємо нашим шанувальникам, для яких паперова газета, як вони самі кажуть, стала просто необхідною. Їм – найперша наша щира вдячність!

Але сьогодні, аби залишатися на плаву, однієї вірності читача вже недостатньо. Друкована газета мусить постійно шукати те, чого немає в безмежному потоці інтернет-новин: власні теми, живі людські історії, несподівані відкриття, ексклюзивні факти й такі розповіді, заради яких хочеться дочекатися наступного номера. Бо оперативністю газета вже не переможе інтернет. Зате вона може перемагати глибиною, довірою, пам'яттю і близькістю до свого читача.

І поки будуть ті, хто чекає на «Волинь», і ті, хто шукає для неї такі історії, – газета житиме. І далі писатиме літопис Волинського краю. ■

Візит тижня

На Волині Буданов зустрівся з родинами загиблих воїнів

Його з боєм запитали: «Хто в нас у Волинській області відповідає за зниклих безвісти за особливих обставин?»

Василь КІТ

20 вересня під час робочого візиту до Луцька керівник

Офісу Президента Кирило Буданов та його заступниця Ірина Верещук мали зустріч із родинами загиблих, безвісти зниклих та полонених українських військовослужбовців. Представники делегації вислухали усі звернення, на частину з них дали відповідь на місці. Решту передадуть на розгляд в Офіс Президента. Як повідомити

ли у «Суспільному Луцьк», серед питань, порушених вдовами полеглих – «Хто у Волинській області відповідає чи уповноважений у справі по зниклих безвісти за особливих обставин?»; про збільшення розміру одноразової допомоги родинам бійців, які загинули в зоні АТО з 2014 року до початку повномасштабної війни;

проблеми під час комунікації з Міжнародним реєстром збитків тощо.

Також пан Буданов побував у Камені-Каширському. Цього дня місто відзначало 830-річчя з дня заснування. Під час перебування у райцентрі Кирило Буданов та Ірина Верещук взяли участь у відкритті нового спортивного майданчика. «Провели змістовний і продуктивний робочий день», – підсумував результати візиту т. в. о. начальника Волинської ОВА Роман Романюк. ■

■ **Справжній козак!**

Карлос загинув у бою, захищаючи Україну.

«Поховання в Україні було його останньою волею»

Батьки приїхали з Південної Америки на Волинь, щоб провести в останню путь загиблого 26-річного сина-Героя – Бохоркеса Веласко Карлоса Артуро

Анна МОВ'ЯК

15 вересня у Луцьку в костелі Петра і Павла відбувся чин похорону полеглого на війні Героя Бохоркеса Веласко Карлоса Артуро. За інформацією Луцької міської ради, у 20 років Карлос хотів розпочати військову кар'єру в Колумбії, але не зміг здійснити свою мрію. У 2023 році він побачив можливість стати

військовим, коли дізнався, що його швагер Луїс Арсіла служить у Збройних Силах України. Карлос доклав значних зусиль, щоб потрапити до України, і в листопаді 2023 року вперше приєднався до ЗСУ в Тернополі.

Згодом його направили до Херсона, а потім на

у район Курська. 7 лютого вирушив на виконання бойового завдання.

Карлос загинув у бою, захищаючи Україну. Його тіло залишалося в зоні бойових дій, а у вересні 2025 року українські військові змогли його повернути.

У травні 2026 року родину було повідомлено про те, що тіло Карлоса знайдено та ідентифіковано. У загиблого залишилися батько, мати та сестри.

Присутня на похованні сестра полеглого воїна поділилася теплими спогадами про брата-Героя: «У Колумбії він завжди розповідав неймовірні речі про цю країну, а тепер, коли ми самі тут і знайомимось з нею, розуміємо, що він справді полюбив цю країну. Карлос хотів залишитися тут, і ми пишаємося тим, що він віддав життя за цю країну. Ми також любимо Україну і, попри весь смуток, щасливі бути тут. Ми виконуємо його останнє бажання. Колумбія побачила його народження, а Україна – смерть. Він був щасливий. Він

«**Україна дала йому можливість стати солдатом, яким він мріяв бути.**»

Донецчину, де він служив до кінця вересня 2024 року. Зі слів рідних, після повернення до Колумбії Карлос із захопленням розповідав про те, якою прекрасною та чудовою є Україна. Уже 3 грудня того ж року він повернувся до України, знову приєднався до Збройних Сил України та був направлений

«Наш син любив Колумбію – свою батьківщину, де він народився і виріс. Але Україну він любив ще більше».

«Колумбія побачила його народження, а Україна – смерть».

завжди казав: «Хто боїться померти, тому не варто було народжуватися». І мужність привела його сюди».

Батько захисника подякував Україні, яку син щиро полюбив як свою другу Батьківщину: «Мій син любив Колумбію – свою батьківщину, де він народився і виріс. Але Україну він любив ще більше, тому що двічі приїздив сюди, щоб воювати. І він просив, щоб його поховали тут, щоб його тіло не забирали до Колумбії.

Я люблю Україну, ми любимо Україну. Нехай Бог благословить Україну, нехай Бог принесе мир Україні, нехай Бог благословить цей народ, нехай Бог благословить життя, нехай Бог благословить це місто, яке зустрічає нас із такою любов'ю, яке дарує нам ці знаки любові. Ми теж любимо вас, Україно! Ми благаємо Бога, щоб Він приніс мир Україні, її народу. І слава її армії, слава армії України! Слава Україні! Хай живе моя Колумбія! Хай живе моя Колумбія, яка, за статистикою, відправила 500 чоловіків, щоб допомогти захищати Україну. Мій син був розумним, відданим служінню іншим... Саме Україна дала йому можливість стати солдатом, яким він мріяв бути. Тут він зробив свою військову кар'єру, тут він був щасливим, тут він віддав своє життя з такою любов'ю. Ми попрощалися з ним і повертаємося до Колумбії з важким серцем. Але з вдячністю», – сказав батько Карлоса під час прощальної церемонії.

Прощалися із захисником та провели Героя в останню дорогу разом із родиною представники громади, побратими, представники Луцької міської влади.

Останній спочинок 26-річний захисник України з Колумбії Бохоркес Веласко Карлос Артуро знайшов у секторі військових поховань на міському кладовищі в селі Га-разджа.

Вічна і світла пам'ять полеглому Герою! ■

Погляд

Віктор ТАРАН,
політолог, політичний експерт, керівник Центру операторів БЛА «Крук»

А що Україна? путін малює лінії, США їх визнає

Когось іще можуть обдурити добрі наміри «переговорників» Трампа? Люди, які тиснуть руку кривавому м'яснику і лише потім їдуть із візитом у Київ, щоб донести нам його запліснявілі тези. Нічого нового: віддати росії території, які вона не може взяти, а потім, може, й поговоримо. А що наймоторошніше для українців – так це позиція влади, яка просто відмовчується, не озвучуючи ні чужих вимог, ані власних пропозицій. Зайняті?

Джаред Кушнер на форумі YES заявив, що мирна угода майже узгоджена і бракує лише згоди України відійти за лінію, яку окреслив путін. Ця вимога фактично – ще й про вихід не лише з Донбасу, а й із Запорізької та Херсонської областей, прозвучала на тлі щоденних обстрілів усієї країни.

Проблема навіть не в тому, що ціна виглядає непомірною, а в тому, що сама конструкція є ілюзією завершення війни. росія не зупиниться на Донбасі та цих територіях, тому що вони ніколи не були її справжньою метою. Метою є зміна напрямку розвитку України і повернення її в совкове стійло та остаточне вирішення українського питання.

Варто уважно почути, як вони формулюють послідовність вимоги до миру. Так от, вихід українських військ із Донбасу та інших регіонів, вони називають не результатом угоди, а лише передумовою для початку переговорів. Уже після цього, в рамках самих переговорів, вони збираються вирішувати статус російської мови, обмеження чисельності армії, обмеження озброєнь і все інше, що робить державу спроможною себе захищати.

Тобто, нам пропонують віддати позиції, за які заплачено життями, за право сісти за стіл і почути наступний список вимог. Більше того, Лавров заявив, що росія не припинятиме війну з Україною під час цієї фази переговорів. То про що тоді мова?

Це не переговори, а спроба дотиснути політично там, де не вдалося дотиснути армією. І про це варто пам'ятати щоразу, коли з'являється чергова новина про майже готову угоду, яку розганяють ЗМІ та окремі блогери.

І – найголовніша проблема: переговори тривають про нас, а ми досі не чули чіткої позиції української влади, викладеної для власних громадян.

Ми хотіли б почути від українців, а не з переказів американських посланців, що саме вимагає росія і що саме пропонує Україна. Люди мають право знати, за що триває торг, тому що мовчання не заспокоює, а дезорієнтує та пригнічує. І саме в цій односторонній тиші найкраще працює чужа пропаганда.

Суспільство витримає складну правду та реалістично план спротиву. Воно значно гірше витримає невідомість і недовомки. ■

■ Прямая мова

Катаріна МАТЕРНОВА, посолка ЄС в Україні, про погрози кремля західним політикам, які приїжджають в Україну:

російське МЗС назвало українську залізничну інфраструктуру «законною військовою ціллю» і заявило, що ніхто не може гарантувати безпеку західних політиків та дипломатів, які відвідують Україну. Це не попередження. Це – зізнання.

■ Кримінальне читиво У Луцьку тривожна кнопка «спіймала» серійних крадіїв

Поліція охорони затримала парочку, яка кілька днів грабувала торговий заклад

Катерина ЗАГАЙКО

Цими днями близько 20:00 на пульт централізованого спос-

тереження надійшов сигнал про спрацювання тривожної кнопки в одному з магазинів міста. Як повідомили в управлінні поліції охорони у Волинській області, на місце події оперативно прибув наряд поліції охорони. Правоохоронці затримали двох осіб – чоловіка та жі-

нку, які, за попередньою інформацією, протягом кількох днів здійснювали крадіжки товару в цьому ж магазині.

Затриманих передали працівникам поліції для подальшого з'ясування всіх обставин події. «Тривожна кнопка – це можливість швидко покликатися на допомогу, коли кожна секунда має значення», – наголошують у поліції. ■

У Ковельській громаді продовжують ліквідовувати наслідки масованої атаки ворожих безпілотників, яка сталася 12 вересня. Комісія з обстеження та фіксації фактів пошкоджень (руйнувань) об'єктів нерухомого майна побувала у мешканців громади, обстежила пошкоджені об'єкти та зафіксувала руйнування. Наразі отримано 14 заяв.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій МІНЬКОВСЬКИЙ – боєць із села Велика Глуша, що на Любешівщині;

Олександр КРУКОВЕЦЬ – боєць із села Люб'язь, що на Любешівщині;

Валентин КУШНІРУК – боєць із міста Нововолинська;

Юрій АНТОНЮК – боєць із села Кониче, що на Ратнівщині;

Арсен ХАЧАТРЯН – боєць із села Марковичі, що на Горохівщині;

Роман ГРИГОР'ЄВ – боєць із села Підгайці Луцького району;

Микола СОЛОВЕНЮК – боєць із села Сусваль Володимирського району;

Олександр ХМАРУК – боєць із селища Люблинець;

Василь ВОРОБЕЙ – боєць із селища Маневичі;

Володимир ТЕСЛЮК –

боєць із села Ясенівка, що на Рожищенщині;

Ярослав САЦЮК – боєць із селища Шацька;

Станіслав ХОДАКОВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;

Іван ЛЕВОНЮК – боєць із села Височне, що на Ратнівщині;

Вадим ВАСЕНКО – боєць із села Білин Володимирського району;

Володимир КОЗАК – боєць

із села Дерно, що на Ківерцівщині;

Андрій ЛУЦИК – боєць із міста Ковеля;

Роман ЮРЧУК – боєць із села Озерці, що на Горохівщині;

Дмитро БЕШТА – боєць із міста Ковеля;

Денис ПОДОЛЬЧУК – боєць із села Трилісці, що на Рожищенщині;

Юрій БОНДАРУК – боєць із міста Ківерці.

■ Прямая мова

«Хто не на фронті, той для фронту»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віктор АНДРУСІВ, аналітик, про терміни закінчення війни:
«Війна закінчиться через 5–6 місяців після завершення війни в Ірані. До речі, виглядає так, що війна в Ірані закінчиться найближчим часом – поразкою США і союзників».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про нову тактику кремля:
«Нова фаза війни, яка зараз є, пов'язана не з ударами по українських містах, а з намаганням залякати європейські міста, щоб скасувати підтримку нам. Ось що реально може відбутися, з точки зору путіна, для перелому війни... Зовсім не удари по Києву і не удари по Луцьку, а удари по Варшаві й Парижу, диверсії в Берліні й Дрездені – ось що важливо для росії в цій ситуації, щоб переломити ситуацію», – заявив Портников.

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, військовослужбовець, про атаки росіян на АЗС:
«Коли я про це почув, сильно здивувався, бо ідея ця максимально дебільна. Справа в тому, що резервуари з паливом глибоко в землі, і, атакуючи заправку, максимум, що можуть зробити свиноморди – пошкодити колонки або приміщення... Але, на жаль, такими атаками окупанти можуть вбити людей. І їхня мета нападу на АЗК не економічна, а терористична. московити хочуть посіяти страх, щоб люди в тилу не відчували себе безпечно у звичайних для себе місцях: вдома, за заправці, в ТРЦ, кінотеатрі, на вулицях міста... Окупанти нас не зламають, але треба бути особливо обачними зараз».

Вадим ДЕНИСЕНКО, політик, про те, чому закон Ліндсі Грема з «пекельними санкціями», ухвалений в США, ніяк не зможе вплинути на росію – треба завершувати війну з Іраном:
«Нинішня війна на Близькому Сході робить російську нафту практично безальтернативною. І навіть введення нових мит на Китай та Індію не призведе до зупинки експорту (нафти з рф. – Ред.) в ці країни. Вони як обходили санкції Трампа раніше, так і будуть це робити. На жаль, говорити, що закон Ліндсі Грема зупинить російський нафтовий експорт зараз не доводиться».

Зоя КАЗАНЖИ, блогер, про вдалий контрнаступ ЗСУ в районі Лиману, який відрізав російський плацдарм («клішню») на північ від Слов'янська:

«...Противник нікуди не подівся. І ресурсів у нього все ще багато. На превеликий жаль. Але сталося дещо принципово важливе. Ще недавно значна частина розмов про фронт зводилася до одного: де сьогодні просунулися росіяни? Тепер питання звучить інакше: де російський задум вдалося зламати Україні?.. Тепер головне завдання – це зробити так, щоб росіяни не змогли відростити цю «клішню» знову. І це значить, що це завдання для всіх нас: хто не на фронті, той для фронту».

Кирило БУДАНОВ, очільник Офісу Президента, про ризики втрати державності:
«Щодо найгіршого сценарію розвитку подій – це не фронт, це внутрішня дестабілізація і втрата державності. Цього допустити ми не маємо права. Часи дипломатичного романтизму минули. Із країнами-невдахами ніхто справи мати не хоче, хай якою трагічною чи величною була їхня історія. Світ поважає силу. Тому в нас вибір простий: зосередитися на власних перевагах і ставати сильнішими».

Володимир ОМЕЛЯН, політик, про важливість союзників:
«Нам зараз легше зрозуміти, чому УНР програла. Єдина відмінність від подій понад сторічної давнини – наявність у нас нині багатьох союзників серед цивілізованих держав. Це і допомагає нам досі тримати стрій. Жодна армія без забезпечення і підтримки не здатна довго бути боєздатною».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про сприйняття війни українцями та росіянами:
«Об'єктивно ситуація в Україні не настільки погана, як люди її оцінюють. А в росії – навпаки. Локальні перемоги українці сприймають як приємні, але не дуже значні події на шляху до остаточного занепаду. Локальні поразки росіяни сприймають як неприємні, але не дуже значні події на шляху до остаточної перемоги. Поле битви є свідомість...»

Коли росія розпадеться, українці це вважатимуть недостатньо гарною перемогою, бо тризуб на кремлі криво висить, а шматки, на які розпалася росія, нерівні й кострубаті. А росіяни це оголосять остаточною перемогою й досягненням цілей СВО. Тому що росія завжди перемагає, отже, те, що сталося, насправді є перемогою». ■

Від початку повномасштабного вторгнення внаслідок російських атак було пошкоджено або повністю знищено понад 500 локомотивів. Більше, ніж половину з них, цього року. Про це повідомив міністр закордонних справ Андрій Сибіга.

У службовому авто мера Львова Андрія Садового виявили прослушку. «Я не маю гадки, хто це міг сюди поставити, але якщо це зроблено офіційно за рішенням суду нашими органами – будь ласка, прийдіть, заберіть. Якщо воно є «нічیه», але буде потрібно для якихось розслідувань, також правоохоронні органи можуть на це глянути. Проінформую керівників відповідних служб», – прокоментував очільник найбільшого міста заходу України.

росія дедалі частіше використовує працю громадян Північної Кореї на заводах, де виготовляють ударні безпілотники для війни проти України. За оцінкою експертів, у російській галузі безпілотників можуть працювати до 25 тисяч північнокорейців.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Бразильський A-29 Super Tucano адаптують до боротьби з безпілотниками: літак може перехоплювати повітряні цілі ракетами та вбудованими кулеметами.

На «Шахедів» в українському небі полюватимуть «Тукани» з Бразилії?

Петро Порошенко заявив про роботу над постачанням південноамериканських легких штурмовиків A-29 Super Tucano, які виробник адаптує для боротьби з безпілотниками

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко ініціює постачання в Україну легких штурмовиків A-29 Super Tucano виробництва бразильської компанії Embraer. Як повідомив п'ятий президент, він обговорив це під час зустрічі фракції «Євросолідарність» з міністром оборони Євгенієм Хмарою.

«Я запропонував засоби, які дозволять ефективно протидіяти реактивним «Шахе-

дам» і «Бандеролям». Під час переговорів у Польщі на найбільшій в Східній і Центральній Європі виставці MSPO 2026 ми домовилися з бразильським виробником Embraer і визначили комплекс із 24 літаків Super Tucano, що має високі швидкості, ракетно-артилерійське озброєння, броньовану кабінку та може зустрічати і знищувати реактивні «Шахе-ди». Комплекс із 24 штук. Ми виїжджаємо на переговори в одну із країн НАТО, яка має

контракти з Бразилією», – говорить Петро Порошенко.

«Я дуже сподіваюся, що за моїми пропозиціями до кінця року

«A-29 Super Tucano має довжину 11 м, розвиває швидкість до 593 км/год і може подолати до 4 820 км. Вартість одного літака – від 9 до 14 мільйонів доларів.»

Україна буде мати 24 літаки, які можуть прикривати об'єкти критичної інфраструктури. Також мною були передані пропозиції британських, литовських, естонських і португальських ком-

паній по ракетному озброєнню, яке має радіус дії 30 км, швидкість до 1 Маха, цим ракетним озброєнням класу «земля–повітря», «повітря–повітря» ми також зможемо збивати русню, – вважає Петро Порошенко. – І саме на це, в першу чергу, мають витратитися гроші з бюджету, а не на підвищення зарплат ДБРівцям, прокурорським, негідним суддям, які отримують вказівки або беруть хабарі. Всі гроші до перемоги мають бути спрямовані Збройним Силам України», – наголошує Порошенко.

ДОВІДКОВО:

Компанія Embraer зараз адаптує легкий штурмовик A-29 Super Tucano для протидії безпілотникам. Літак має перехоплювати та знищувати дрони на віддаленні від баз, об'єктів інфраструктури та інших важливих цілей, формуючи проміжний повітряний ешелон між наземною ППО та винищувачами. Для ураження цілей передбачено ракети. A-29 також має вбудовані в крила кулемети, які можуть застосовуватися, якщо ракети не влучили або

їхній запас вичерпано. В Embraer вважають, що турбогвинтовий A-29 краще пристосований до боротьби з повільними повітряними цілями, ніж реактивні винищувачі. ■

■ Політична кухня

Депутати прийшли, а гвері Верховної Ради... зачинені

Замість Години запитань до уряду 18 вересня народні обранці побачили порожню сесійну залу – в «Європейській Солідарності» заявили про зрив парламентської роботи

Ольга СОКОЛОВА

Депутати з різних фракцій, прибувши у цей день до парламенту, побачили закриті двері сесійної зали. Як з'ясувалось, члени Кабінету міністрів відбули у Буковель на Карпатський саміт, однак народних обранців про це не попередили! А наступне пленарне засідання Верховної Ради відбудеться аж через три тижні.

«Європейська Солідарність» звертається до українців: до кожного депутата на своєму окрузі, до кожного депутата від «Слуги народу», бо це ж більшість так звана, зверніться з вимогою повернутися до Києва і працювати!», – заявив співголова фракції Артур Герасимов.

Народний депутат Володимир В'ятрович додає: «Рада закрита, демократії не буде». Таке повідомлення со-

годні ми отримали від охоронців, які знали про це. Депутати про це не знали. Це дуже символічний приклад абсолютної зневаги до парламенту, а від-

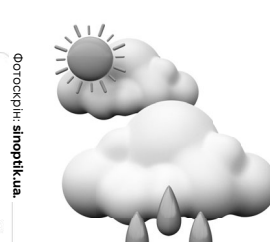
«Це дуже символічний приклад абсолютної зневаги до парламенту, а відповідно – і до цілого народу.»

повідно – і до цілого народу. Тобто роблять, що хочуть, попри те, що прекрасно розуміють, наскільки потрібна зараз законотворча робота тут у тих стінах. Попри те, що понад

для народних депутатів? Хто може відмінити своїм самодержським рішенням прихід уряду і відповідь на запитання? Мені здається, що ви відповідь знаєте самі». ■

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ВОЛИНІ З 24 ПО 30 ВЕРЕСНЯ

Четвер 24 вересня	П'ятниця 25 вересня	Субота 26 вересня	Неділя 27 вересня	Понеділок 28 вересня	Вівторок 29 вересня	Середа 30 вересня
мін. +8° макс. +13°	мін. +9° макс. +15°	мін. +10° макс. +15°	мін. +10° макс. +17°	мін. +9° макс. +17°	мін. +10° макс. +18°	мін. +11° макс. +18°

■ На лінії вогню

«Сину, бережи себе і людей. Будь завжди людиною!»

Є батьківські слова, які залишаються з нами на все життя. Для Дмитра Киричука такими стали слова його тата: «Бережи себе і людей. Будь завжди людиною!». Вони супроводжували його у мирному житті, на Майдані, в боях АТО, а згодом – і під час повномасштабної війни з росією. Зрештою ця батьківська настанова стала одним із головних принципів, якими Дмитро керувався, виконуючи бойові завдання на передовій

Ігор ЛІСОВИЙ

«БАТЬКОВУ НАУКУ ПАМ'ЯТАТИМУ ВСЕ ЖИТТЯ...»

– Війна – мачуха зла, непередбачувана й підступна. І дотримуватися батьківської поради було дуже непросто. Але я ніколи не забував його слів, – **задумливо згадує Дмитро Киричук, високий худорлявий ветеран, за плечима якого пекло боїв АТО та повномасштабної війни.** – Можу навести безліч прикладів. Та найважче – пам'ять про полеглих побратимів.

Дмитро Киричук – мешканець села Бортнів Поромівської територіальної громади Володимирського району. Має дві вищі освіти: педагогічну – за фахом учитель фізичної культури – та інженерно-будівельну. Народився він 1 вересня, тому День знань для нього змалку був подвійним святом.

– І вчителі вітали, і друзі, і цілий день за вуха тягали, – **усміхається Дмитро.** – Нікуди було дітися – іменинник. Та чи не найважливішу освіту він отримав удома – у великій родині сільських педагогів.

Його батько, світлої пам'яті Григорій Петрович, і мама Галина Павлівна все життя присвятили вчительській праці. Вони виховали вісьмох дітей – п'ятьох доньок і трьох синів – і майже кожному дали можливість здобути вищу педагогічну освіту. Поруч із маминою турботою, вимогливістю та дисципліною особливий духовний вплив на Дмитра мав батько. Саме від нього син перейняв принципів, відповідальність за людей і чітке розуміння того, якою загрозою для України завжди була російська імперська політика.

Григорій Петрович за-

стерігав сина від будь-яких ілюзій щодо росії, вчив цінувати власну державу і свободу. Дмитро й сам багато читав історичної літератури, намагався осмислити складні сторінки минулого, зокрема Волинську трагедію 1943 року. І що більше читав, то частіше згадував батькові перестороги.

ВІД МАЙДАНУ – ДО ФРОНТУ

Коли Україна постала перед одним із найважливіших виборів у своїй новітній історії, Дмитро не залишився осторонь. Він став учасником Революції гідності.

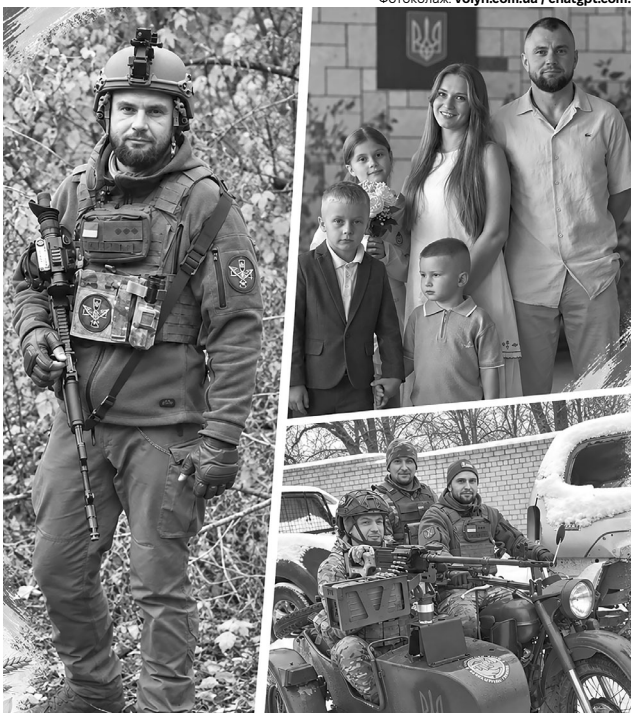
А вже на початку травня 2014 року долучився до захисту держави у добровольчому батальйоні «Волинь».

– Перший бойовий досвід отримав біля Дебальцевого, – **розповідає Дмитро.** – Але душу вже ятрила загибель під Іловайськом мого найкращого друга Сергія Бугайчука з Нововолинська. Його портрет сьогодні – на Алеї Героїв у місті.

«**Дмитро переконаний: ветерана після повернення не потрібно «зацілювати». Йому потрібно дати орієнтир у цивільному житті..**»

Були й речі, які тоді важко вкладалися в голову.

– Їдемо на броні через село. Стоїть старша жінка, тримає телефон біля вуха й проводить рукою поперек горла. Щойно виїхали із села – почався обстріл. Значить, нас здали. Тоді чимало людей на сході перебували під сильним впливом російської пропаганди. По російських каналах про нас розповідали: мовляв, «приїхали страшні бандерівці – бійтеся їх». Життя дуже швидко показало, кого насправді треба було боятися.

На фронті Дмитро Киричук відповідав за життя бойових побратимів, а вдома на нього чекала найдорожча команда – дружина Катерина та троє дітей.

А коли почали спілкуватися з першими полоненими, побачили, наскільки глибоко їхні голови були забиті пропагандою.

Перші бої. Перші втрати. Перші справжні фронтові друзі. І – найболючіше – загибель побратимів.

Згодом бойова дорога Дмитра продовжилася у лавах 25-ї окремої десантно-штурмової бригади. Як військовослужбовця з вищою освітою його направи-

ли за його освітою й прізвище Олешко – дисциплінований, вмотивований, цілеспрямований. Він розмовляв лише українською й заохочував переходити на неї російськомовних товаришів по службі.

Та війна давалася взнаки.

Поранення і контузії накопичувалися. Дмитро відчував: якщо раніше міг працювати довго, майже без перепочинку, то тепер організм дедалі частіше вимагав зупинки.

Під час проходження військово-лікарської комісії у 2016 році один із лікарів порадив йому по-людськи:

– Поки молодий – одружуйся.

Катерина подобалася Дмитрові ще з дитячих і юнацьких років. Вона підтримувала його під час служби. Незабаром вони створили сім'ю.

Того ж року Дмитра за станом здоров'я звільнили з військової служби та зняли з військового обліку.

Він працював на шахті «Бужанська». У подружжя народилися донечка Софія та сини Кирило і Кузьма. Дмитро став членом виконкому Поромівської сільської ради, разом з іншими ветеранами АТО багато часу віддавав патріотичному вихованню молоді.

Війна залишила важкий слід і на його тілі, і в душі.

Здавалося б, державі він уже віддав достатньо – роки життя, здоров'я, фронтовий досвід.

Але 24 лютого 2022 року все почалося знову.

1 БЕРЕЗНЯ ВЖЕ БУВ У ЗСУ

Після початку повномасштабного російського вторгнення Дмитро не міг залишатися осторонь.

Попри попередні поранення та проблеми зі здоров'ям, він наполіг на поверненні до війська.

Уже 1 березня 2022 року знову був у лавах 36-ї окремої механізованої бригади Сил України.

Перед військовими лежав його військовий квиток, у якому чорним по білому було зазначено: знятий з військового обліку. Але перед ними стояв ветеран із бойовим досвідом і вимагав одного – дати йому зброю, щоб боронити Україну.

Зброю дали. І бойовий досвід оцінили.

Служба привела Дмитра до 14-ї окремої механізованої бригади. Із розвідувального взводу він створив дисциплінований підрозділ. Водночас досвід підказував: сучасна війна потребує нових рішень, яких на початку ще не всі командири до кінця усвідомлювали.

Дмитро став у бригаді одним із тих, хто стояв біля витоків створення підрозділів безпілотних систем – напряду, без якого сьогодні вже неможливо уявити сучасне поле бою.

Разом із другом із позивним «Оскар» та іншими однодумцями вони за власні кошти докуповували дрони й на практиці доводили їхню ефективність у бойових умовах.

За лічені роки безпілотники пройшли шлях від допоміжного інструмента до одного з ключових елементів війни.

Та за кожною технологією стоять люди – ті, хто вчасно зрозумів її значення, почав учитися сам, передавав знання іншим і фактично в умовах фронту створював нову систему ведення бою.

Для Дмитра це було продовженням тієї самої батьківської науки: зробити все можливе, аби український воїн мав більше інформації, більше можливостей і, зрештою, більше шансів повернутися додому.

ВІЙНА НЕ СКАСОВУЄ ЖИТТЯ

Та історія Дмитра Киричука – не лише історія військового.

Він – чоловік і батько трьох дітей. Його дружина також педагог. Дмитро є членом виконкому Поромівської сільської ради й активно займається патріотичною роботою з молоддю.

У 2025 році за станом здоров'я його демобілізували.

Але для Дмитра патріотичне виховання – це не лише зустрічі з учнями ліцеїв і гімназій громади. Він мріє створити гурток, де старшокласники могли б працювати з дронами, опановувати основи тактичної медицини, набувати практичних навичок.

Робота з молодим поколінням для нього сьогодні особливо важлива.

Бо патріотизм у розумінні Дмитра – це не гучні слова і не формальність.

Це відповідальність за місце, де ти живеш. За людей поруч. За країну, яку залишиш своїм дітям.

Ціну цієї відповідальності він знає не з книжок.

– Чи сниться мені війна?

– **перепитує Дмитро.** – Сниться. Нікуди від неї не дінешся. Сняться друзі, окремі бойові епізоди. Для кожного ветерана війна сниться по-своєму.

Водночас Дмитро переконаний: ветерана після повернення не потрібно «зацілювати». Йому потрібно дати орієнтир у цивільному житті. Допомогти знайти роботу, залучити до тренінгів, підтримувати бажання створити власну справу.

Хорошим прикладом він називає ветеранів війни, які об'єдналися в будівельну бригаду і працювали над перекриттям даху Нововолинського ліцею №1.

Мабуть, саме тому батькова настанова сьогодні звучить для Дмитра ще сильніше:

«**Бережи себе і людей. Будь завжди людиною.**»

У цих кількох словах – не лише родинний заповіт Киричуків.

У них є щось дуже близьке до формули, за якою Україна тримається всі ці роки: захищати своє, відповідати за тих, хто поруч, пам'ятати тих, хто тебе виховав, і навіть у найважчі часи не втрачати людяності. ■

■ Печальна рубрика

Зупинилося серце неймовірної волинянки

Колектив газети «Волинь» глибоко сумує з приводу смерті Світлани Йосипівни Груй – керівниці організаційно-виконавчого відділу виконкому Нововолинської міської ради. Її життя обірвало важка хвороба

Світлану Йосипівну пам'ятатимуть як професіонала, щиру колегу і людину з великим серцем.

була неймовірним як можна поєднати професіоналізм із людяністю, бути лю-

блячою донькою, супермамою, коханою дружиною, людиною, яка завжди прийде на допомогу, підтримає у важку хвилину й розділить чужий біль, наче свій.

Щиро співчуваємо рідним і близьким Світлани Йосипівни. Разом із вами переживаємо цю непоправну втрату.

Споживайте з Богом, дорога Світлано Йосипівно. Ви назавжди залишитеся у наших серцях і пам'яті. Царство Вам Небесне і світла пам'ять... ■

■ Фотофакт

Одна картоплина – на цілу пательню!

У селі Пульмо Шацької громади колишній вчитель Петро Георгійович Занюк здивував земляків неймовірним урожаєм

Марта САЛО

Волинянин викопав гігантську картоплину, вага якої сягнула 1 кілограма 244 грамів. Про це у соцмережах

розповів місцевий священник Олександр Черевко, опублікувавши фото зі своїм працівником приходу.

«Земля любить працювати руки, а добрий уро-

Земля любить працювати руки!

жай – це результат старання, терпіння і Божого благословення», – йдеться у дописі священника.

До речі, найбільша зафіксована картопля у світі важить 4,99 кг. Її виростив британський фермер Пітер Гейзбрук у 2011 році. Що стосується національного рекорду України, то картоплину вагою 2 кілограми 765 грамів сорту «Слов'янка» виростили теж на Волині, і теж у Шацькій громаді – в селі Пехи. Цей рекорд занесено до «Книги рекордів Волині». ■

Побачення з Волинню

Незламне Підгаття: від героїв УПА – до мисливця на ворожі дрони

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

А про самого ініціатора, – то цікава історія, яку і переповіла староста:

– Зініціював, організував їх зведення, взявши на себе й фінансові витрати, Сергій Басюк (було це ще в той час, коли Цімінівську сільську раду очолювала Наталія Оксенюк). Знаю, що Сергій Кирилович – уродженець Малої Ведмежки. Жив із батьками у Цмінах, на «Станції Чарторийській», як зветься той куток. Сталося так, що доля завела Сергія Кириловича в Херсон. Чоловік жив там, а, приїжджаючи сюди, займався спорудженням пам'ятників у Підгатті. А ще він збудував на кладовищі села Мала Ведмежка надмогильний пам'ятник... собі. Адже заповів, щоб після смерті його тіло привезли й поховали на малій батьківщині. І волю цю було виконано...

У цій історії ще багато такого, що свідчить про унікальність і неповторність життя кожної людини. І якби мені свого часу пощастило зустрітись з Сергієм Басюком, то він розповів би більше не лише про те, що спонукало його на добру справу з увічнення пам'яті земляків-борців за Україну, а й про особливу привязаність до того місця, де закопана пуповина. А, може б, і про своє кохання. Адже Сергій Басюк, зі слів старости, співмешкав із жінкою, яка була родом із Цімінів, а мешкала в сусідньому Вараші:

– У них був, як тепер модно казати, гостьовий шлюб. Це була хороша пара такого зрілого віку, яка час від часу з'їжджалася. Я завжди милувалася цими людьми. На жаль, ще будучи при добром здоров'ї, як, у всякому разі, здавалося, чоловік помер. Якось зовсім непередбачувано. А в земляків залишилася добра згадка про нього.

Значить народилася вона 14 січня 1934 року, на Василія за старим стилем. Онисія Сидорівна з приводу цього каже:

– Мати розказувала, що до церкви збиралася йти, а тут якраз роки почалися. Всього ж у моїх батьків було четверо дітей – три сини і я, одна дочка...

Дитинство Онисії припало на війну. Після війни в школу ходила, але не багато, як пригадувала, – чотири класи закінчила в Підгатті. Як трохи піростала, то робота почалася. А от з приводу того, де працювала, то є ще згадки:

– І смолю в лісі збирала, й на посади ходила, а потім – у колгосп. І у ланці була, і в штаті робила – корів доїла.

Заміж Онисія Сидорівна, а тоді юна Онисія, вийшла за хлопця з хутора Ковлі (то вже село Новосілки), Івана Чернюка. Четверо дітей Бог їм дав. Жінка розповідала про те, що врізалася в пам'ять замолоду й на все життя:

– Як я ходила на роботу, то гроші в матері держала, в сундуку. Батьки, з якими ми по сусідству жили, вдома були, а мені треба було ланку полотни, то боялася, що покину саму хату й це хто гроші забере. А гроші ми з чоловіком мали, бо він

У Підгатті кожен має свою історію. 92-літня Онисія Чернюк пам'ятає село ще зовсім іншим, родина Захарчук ростить чотирьох синів і дбає про господарство, а 21-річний Роман Пилипчук уже повернувся з війни з бойовими нагородами.

Протє, яким було село колись, як тут жилося, хочеться почути насамперед від старожилів. А тут ще й така пора, як сказала староста, що одні картоплю копають, інші – малину збирають, то ж не всім застанеся удома.

Онисія Чернюк, ніби чекала, що хтось зайде до неї – сумно самій сидіти на подвір'ї, а піти нікуди не може, бо якщо б і ноги були слухняніші, то очі «вже роки два не бачать». А от слух, Богу дякувати, у неї добрий. Тож поки ми розпитували в її сина, Василя Чернюка, котрий живе по сусідству, й, власне, привів на батьківське обійстя, про те, скільки ж матері років, Онисія Сидорівна сама відповідала:

– На наш Новий рік мені кінчилося 92.

Значить народилася вона 14 січня 1934 року, на Василія за старим стилем. Онисія Сидорівна з приводу цього каже:

– Мати розказувала, що до церкви збиралася йти, а тут якраз роки почалися. Всього ж у моїх батьків було четверо дітей – три сини і я, одна дочка...

Дитинство Онисії припало на війну. Після війни в школу ходила, але не багато, як пригадувала, – чотири класи закінчила в Підгатті. Як трохи піростала, то робота почалася. А от з приводу того, де працювала, то є ще згадки:

– І смолю в лісі збирала, й на посади ходила, а потім – у колгосп. І у ланці була, і в штаті робила – корів доїла.

Заміж Онисія Сидорівна, а тоді юна Онисія, вийшла за хлопця з хутора Ковлі (то вже село Новосілки), Івана Чернюка. Четверо дітей Бог їм дав. Жінка розповідала про те, що врізалася в пам'ять замолоду й на все життя:

– Як я ходила на роботу, то гроші в матері держала, в сундуку. Батьки, з якими ми по сусідству жили, вдома були, а мені треба було ланку полотни, то боялася, що покину саму хату й це хто гроші забере. А гроші ми з чоловіком мали, бо він

– За рахунок людей із

У Підгатті кожен має свою історію. 92-літня Онисія Чернюк пам'ятає село ще зовсім іншим, родина Захарчук ростить чотирьох синів і дбає про господарство, а 21-річний Роман Пилипчук уже повернувся з війни з бойовими нагородами.

у штаті робив – і доярем був, і буряки для худоби ризав, затірку коровам зисою варив, гноївку качав. Складала, складала, як мій батько якось каже: «Треба робити хату, бо обвалиться в тебе сундук». Тож ми і дитей годували, і хати їм будували. Так колись у сім'ї мого свекра було, що всім синам побудував хати, так і в нас. Цю саму зробили, цюсь купили, аби діти мали де жити зі своїми сім'ями.

Згадуваний уже найстарший син Чернюків, Василь, слухаючи це, каже:

– І пару років тому, як матері було під 90-х, то в неї ще рух був – свиней кормила.

Почувши ці слова, Онисія Сидорівна підключається до розмови:

– О, ми худобу держали. Мали по дві корови.

І тут же – думка про те, яким було колись Підгаття:

– І школа була, й магазин, а зараз – нічого. А життє як – одна морока, де соларки взяти, бензину. Колись же запрагали коні й орали. Бригадир по черзі коней давав по хатах.

Слухаю Онисію Сидорівну, яка розміняла десятий десяток літ, і думаю, чого в цих словах більше – жалю за минулим життям, коли так добре було, – «бригадир по черзі коней давав по хатах», як наставляла пора обробітку городів, чи за комось іншим? Мабуть, все-таки – за тим «іншим», яке зветься молодістю, й усім, що в цій молодості життя дарує людині.

За рахунок чого живе маленьке таке село – люди мають десь копійку заробити – за запитуваною старостою Наталію Красьоху, перш як зустрітись з тими, сім'ями, життя яких сьогодні, за словами Онисії Чернюк, – «одна морока, де соларки взяти, бензину».

– За рахунок людей із

своєї улюбленої роботи – вона має спеціальність вчительки початкових класів), свідчить і добротний будинок, і краса біля нього. І дизайнер – свій: оформлення ландшафту – справа рук і смаку Світлани.

Почувши, що Захарчуки ще й худобу тримають – корову, три бички й шестеро овець і що ця череда пасеться неподалік дому, звичайно ж, ідемо на вигін – це за одним знімком. Трохи дивним було застереження, що треба бути обережними. За мить – пояснення хазяйки, і все стає зрозумілим. Захарчук, виявляється, – такі новатори, що встановили електропастуха. І тепер худоба не потребує постійного нагляду. До того ж вона така розумна, як Світлана каже, так звиклася з тим, що є електропастух, що тепер не йде навіть туди, де протягнутий звичайний шпгат.

А ще ж у хазяйстві Захарчуків – «модні» вівці породи «дорпер», яких ну мусово було побачити, навіть якби дорого до вигону була й дальша. Адже йдеться про овець, котрі походять із Південної Африки.

– Вони самі линяють прямо на пасовищі, – каже Світлана. – А м'ясо подібне до телячого. Я вже того не знаю, але думаю, може, це – результат схрещення в процесі виведення нової породи. Якось ми побачили таких овець в інтернеті. Зацікавилися найперше тим, що їх стригти не треба, бо вовна нам і не потрібна, й придбали.

Якщо в подружжя Світлани й Миколи Захарчуків – нині уже два учні, то в Олені й Григорія Янчишиних, на обійсті яких ми також того дня

Село тримається не будівлями й установами, а людьми, які не покидають свою землю, працюють на ній і захищають її.

пребували, – п'ятеро (тобто лишє із двох хат – сім пасажирів на шкільний автобус). А всього в Янчишиних – дев'ятеро синів і дочок. Дві доньки вже закінчили школу, одній – п'ятій рік. А цьогорічного літа, 21 серпня, народився ще один синочок, Арсен.

Дуже хотілося б показати це гарне сімейство, але, оскільки пані Олена не погодилася на світліни газети (що ж – це її право), то ілюстрації не буде... Тим часом так і напрошувався кадр, у якому був би глава сімейства, в котрого, за словами дружини, – золоті руки, – за кермом потужного трактора, що стоїть у дворі. Щоб купити його, Григорій Янчишин на заробітків їздив у Львів, і в Київ. А поїї «перебрав все своїми руками, довів до ладу – він же не такий зразу був». Є тепер чим поле орати, обробляти, з того, як охоче розповідали про знайомство, яке переросло в шлюб, як тішаться своїми синовчаними («дочечки це нема»), ніколи не пошкодували, що їхні життєві шляхи злилися в один. А про те, що подружжя гарно й успішно хазяїнює (між декретними відпущками Світлана повертається до

«ЗА ВІСІМ МІСЯЦІВ Я ЗБИВ 445 «КРИЛ» – БАГАТО ВРЯТОВАНИХ ЖИТТІВ БУЛО»

Того дня у Підгатті була ще й така зустріч, яка засвідчила, що велика війна торкнулася й цього невеличкого села. Що дух свободи й мужності, про який промовляють імена, виражені на пам'ятниках Героям ОУН-УПА, й сьогодні тут живе. Ця думка не покидала, коли розмовляла із Романом Пилипчуком. Йому лише 21 рік, а за плечима юнака – чималий бойовий шлях, відзначений нагородами. По правді, приємно було бачити ці нагороди, зокрема відзнаки очільника нашої держави «За оборону України» та Головнокомандувача Збройних Сил України – «Хрест хоробрости», в руках самого захисника-Героя. На жаль, часто – це посмертні нагороди, які отримують їхні рідні...

Роман, закінчивши Цімінівський ліцей, вчився в Маневичах на автокранівника. А коли йому виповнилося 18 (це був 2023-й) пішов у Нацгвардію, підписавши контракт на три роки. Був у Вараші – у військовій частині Рівненської атомної станції.

Молодий чоловік розповідає, як все складалося:

– Служив у батальйоні охорони – просто в мене була робота, яку й не рхував військовою службою. А згодом перевівся у військову частину 3028 «Червона калина». Це одна із бригад корпусу «Азов». І з льоту, як кажуть, поїхав на Донбас. Потрапив у піхоту, виконував бойові завдання. Затим перевівся в підрозділ безпілотників, пройшов навчання. І вже моїм завданням, як пілота дронів, було збивати в небі ворожі об'єкти – розвідувальні дрони, бронемашини, удари. За вісім місяців я збив 445 «крил». А якось був рекорд – 20 «крил» за один день. Одне слово, багато врятованих життів було.

Роман мав осколкове поранення в голову. Але, як каже сьогодні, полежаши трохи в госпіталі, вертався назад на позиції – до своїх хлопців. Сутю на Донбасі він був рік. А цього року навесні, 16 травня, звільнився зі школи, одній – п'ятій рік. А цьогорічного літа, 21 серпня, народився ще один синочок, Арсен.

Дуже хотілося б показати це гарне сімейство, але, оскільки пані Олена не погодилася на світліни газети (що ж – це її право), то ілюстрації не буде... Тим часом так і напрошувався кадр, у якому був би глава сімейства, в котрого, за словами дружини, – золоті руки, – за кермом потужного трактора, що стоїть у дворі. Щоб купити його, Григорій Янчишин на заробітків їздив у Львів, і в Київ. А поїї «перебрав все своїми руками, довів до ладу – він же не такий зразу був». Є тепер чим поле орати, обробляти, з того, як охоче розповідали про знайомство, яке переросло в шлюб, як тішаться своїми синовчаними («дочечки це нема»), ніколи не пошкодували, що їхні життєві шляхи злилися в один. А про те, що подружжя гарно й успішно хазяїнює (між декретними відпущками Світлана повертається до

Мова зайшла про плани Романа на майбутнє. І ось що він сказав:

– У мене була мрія вивчитися – здобути вищу освіту і знайти нормальну роботу. Але перш треба адаптуватися – спочатку було тяжко звикати до життя не на війні.

А ось чому так (ти ж удома, все добре!), то Роман розмірковує:

– Може, тому, що тут люди не розуміють тебе – того, що ти там побачив і які в тебе взагалі після пережитого погляди на світ. Вони не розуміють, як то жити одним днем, не знаючи, чи ти завтра будеш... Не знаю навіть, як це пояснити. Коротше, одне одного можуть зрозуміти тільки ті люди, які були там. І не дай Боже нікому відлучити, що відлучили військові, коли хоронили, відправляли додому пообратими, друзів.

...Ми прощаємося з Романом. Так і хотілося сказати: «Мрії! Ангелики почують твої думки – і все збудеться!»

Артбарикади

Своїх ангелів на плечі художниця присвятила двом близьким безвісти зниклим воїнам

У Маневицькому краєзнавчому музеї емоційно з професійними піснеспівами пройшло відкриття персональної виставки ікон житецьки Маневиччини, мисткині Оксани Деркач під назвою «3 Ангелом на плечі -2»

Петро ХОМИЧ, директор Маневицького краєзнавчого музею

Оксана Миколаївна працює в галузі сакрального мистецтва і своєю творчістю продовжує давню традицію українського іконопису.

Традиційно пані Оксана, створюючи твори молитовного простору, спирається на канони та вікові релігійні правила. Більше того, на виставці «3 Ангелом на плечі - 2» представлені всі нові роботи пані Оксани з 2022 року, які по-своєму переосмислюють ці традиції.

Під час презентації виставки майстриня поволи переходила від однієї картини до іншої, а присутні відвідувачі уважно приглядалися до кожної деталі, промальованої пензлем мисткині. Потім усі ділилися враженнями, фотографували ті роботи, які найбільше припали до душі.

На відкритті виставки було багато гостей, які висловили свої побажання, зокрема голова Маневицької селищної ради Олександр Гаврилюк, священнослужителі Маневицької округи, колеги освітяни, рідні, друзі та відвідувачі музею.

З глибини віків

Ну чим не королева?! Цей весільний стрій справді унікальний

Другий рік поспіль любешівський відтворений вишитий стрій отримує нагороду на конкурсі «Кращий відтворений традиційний костюм»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Цьогоріч це окрема спеціальна відзнака – «За унікальність». Любешівщина презентувала весільний стрій, створений на основі народних малюнків із села Заріка (сорочка, фартух і хустина), села Великий Курінь – відтворений вінюк за світлинкою, кітлиця та спідниця – з описів, зібраних під час експедицій у В'язівне. Довопнене це намистом із власної колекції – лускавки, молитовки та коралі. Крім того, використано плетену волинську крайку у виконанні Тетяни Климук.

Своєю творчістю Оксана Деркач продовжує давню традицію українського іконопису.

Пані Оксана, створюючи твори молитовного простору, спирається на канони та вікові релігійні правила.

Оксана й присвятила нинішню виставку – брату Івану Панасюку та куму Сергію Редьку.

Так і хочеться заспівати: «Наречена, моє ладо...!»

Пульс тижня

Таран буса ТЦК: водія-нападника взяли під варту

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У номері за 16 вересня газета «Волинь» повідомляла про те, що в селі Ворокомле Камінь-Каширського району водій Mercedes Sprinter умисно протаранив службовий автомобіль, в якому перебували військовослужбовці Камінь-Каширського РТЦК та СП. Внаслідок зіткнення службовий автомобіль втратив керування та зіткнувся з електроопорою. Четверо військовослужбовців отримали травми і були госпіталізовані...

Продовження цієї історії таке: за процесуального керівництва прокурора Камінь-Каширської окружної прокуратури 36-річному жителю села Ворокомле Камінь-Каширського району повідомлено про підозру в умисному заповіданні тяжкого тілесного ушкодження службовим особам у зв'язку з їхньою службовою діяльністю (ч. 3 ст. 350 Кримінального кодексу України).

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Далі буде... ■

Посмертні нагороди захисників вручили їхнім рідним

Щоп'ятниці місто Камінь-Каширський об'єднує духовне слово. Його виголошує за мир в Україні, за тих, хто її захищає і тих, хто поклав за неї життя. Їхні імена – на Алеї Героїв. Минулої п'ятниці її поповнили нові світлинки

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук, міський голова Віктор Пась спільно з військовими вручили членам сімей загиблих воїнів-краян державні нагороди, що присвоєні захисникам посмертно.

Так, згідно з Указом Президента України Володимира Зеленського, орденом «За мужність» III ступеня вшановано Олега Ліпича з міста Каменя-Каширського. Відповідно до наказів Головнокомандувача Збройних Сил України, почесними нагрудними знаками «Сталевий хрест» і «Комбатанський хрест» відзначені подвиги Василя Росинчука з села Малої Глуші та Олександра Диня – з Великої Глуші.

Нагороди, які отримали батьки полеглих, присвоєні Героям за особисту мужність, виявлену в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку. ■

Хотів піти в партизани?

Маневицький районний суд визнав чоловіка винним у незаконному зберіганні гладкоствольної мисливської зброї без відповідного дозвільного документа та конфіскував рушницю

Сергій ГУСЕНКО

Про це йдеться в постанові суду від 14 вересня 2026 року.

Як встановив суд, 18 серпня близько 16:06 чоловік перебував за селищем Маневичі, неподалік лісу, та мав при собі гладкоствольну мисливську вогнепальну зброю марки «ИЖ-К» 16-го калібру. Дозвільного документа на зброю, виданого уповноваженим органом МВС, у нього не було.

Під час розгляду справи він до суду не з'явився, хоча був належним чином повідомлений про дату та час засідання. Причини неявки не повідомив.

Його вину суд підтвердив протоколом про адміністративне правопорушення, рапортом поліцейського, письмовими поясненнями чоловіка та квитанцією про прийняття зброї та боєприпасів. Суд визнав чоловіка винним за ч. 1 ст. 190 КУпАП та призначив штраф у розмірі 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. ■

■ Пульс тижня

Власників земельних паїв можуть позбавити субсидій

Якщо вони за це отримують прибуток

Василина СМЕТАНА

Наявність земельного паю сама по собі не позбавляє домогосподарство права на житлову субсидію. Однак до розрахунку можуть включити дохід, який власник отримує від здавання паю в оренду.

«Розмір субсидії обчислюється з урахуванням доходу, отриманого за пай. Якщо ж орендар виплачує власнику земельного паю орендну плату в натуральній формі, він подає до податкових органів відповідний звіт», – пояснили у Пенсійному фонді України.

Однак у випадку, якщо земельний пай не приносить домогосподарству доходу, його наявність не впливає на призначення та розмір житлової субсидії. Інформація про суму отриманого власником земельного паю доходу надходить до Пенсійного фонду шляхом електронної інформаційної взаємодії з Державною податковою службою України. ■

Мобілізація «Людини-павука» у Луцьку виявилася брехнею

У Волинському ТЦК стверджують, що зображення згенерували за допомогою... штучного інтелекту!

Анна МОВ'ЯК

«Військкомат» спростував інформацію про мобілізацію чоловіка у костюмі людини-павука біля ТРЦ «Промінь», яку нещодавно поширили телеграм-канали та місцеві медіа. Перевірка встановила, що опубліковані фото та відео були згенеровані ШІ. На опублікованому зображенні троє військовослужбовців ведуть чоловіка до білого мікроавтобуса. За словами речниці Волинського обласного ТЦК та СП Уляни Кравчук, ця інформація є фейком, а фото та відео з дописів штучно створені.

Речниця ТЦК закликала критично ставитися до подібних сенсаційних новин і перевіряти інформацію перед поширенням. ■

У Шацьку поліція та комунальники підуть по хатах

Вони перевірять, хто не підключився до центрального водовідведення

Анна МОВ'ЯК

У селищі розпочинається подвірний обхід, аби перевірити, як місцеві мешканці виконують технічні умови з підключення приватних будинків до централізованої каналізаційної мережі. Як повідомили в Шацькій селищній раді, найближчим часом комісія відвідає ті домогосподарства, власникам яких уже видали технічні умови на водовідведення. Фахівці та правоохоронці перевірятимуть стан виконання робіт, а також з'ясовуватимуть причини, чому окремі жителі досі не підключилися до системи.

У селищній раді закликають мешканців поставитися до перевірок відповідально та сприяти роботі комісії. Головна мета рейдів – впорядкувати систему водовідведення в Шацьку, забезпечити належний санітарний стан та не допустити забруднення довкілля і Шацьких озер. ■

Найбільше на Волині заробляють меблевики

Якою була заробітна плата волинян у липні 2026 року

Марта САЛО

Середня номінальна зарплата штатних працівників підприємств, установ та організацій області (з кількістю працюючих 10 осіб і більше) у липні 2026 року становила 27556 гривень (в Україні – 32243 гривні), що в 3,2 раза вище мінімального її рівня, передбаченого законодавством (8647 гривень) та на 23,6% більше, ніж у липні 2025 року.

Найбільш оплачуваною була робота працівників, зайнятих у виробництві меблів, іншої продукції, ремонті і монтажу машин і устаткування, сфері фінансової та страхової діяльності, виробництві гумових і пластмасових виробів; іншої неметалевої мінеральної продукції, повідомили в обласному статуправлінні. ■

■ Бо ти на Землі– Людина!

Таїна Мельник передплачує нашу газету понад 70 років

«Яка ж то волинянка без «Волині!» – усміхається жителька села Хорлупи Підгайцівської громади Луцького району. Таїна Дмитрівна – ровесниця газети «Волинь», бо народилася у 1939 році і більше 70 років не уявляє свого життя без нашого видання

Ніна МЕЛЬНИК-КОСТРУБА

РІД МЕЛЬНИКІВ, ЯКОМУ У ХОРЛУПАХ НЕ БУДЕ ПЕРЕВОДУ

Село моє – краплиночка на карті... Таким є моє рідне село Хорлупи, де народилася, зростала, тут пізнала доброту сільських людей, звідси несміливо вилетіла з батьківського гнізда... Але щораз, а ще з роками, спогади повертають до найдорожчих оберегів, де кожна стежина, кожна людина – окрема історія. Я із родини Мельників, як і героїня сьогоднішньої розповіді.

Сільські люди не люблять виставляти себе на показ, але саме вони – трудівники полів і ферм – зранку і до смеркання у праці. У такій сім'ї і такою ж трудівницею зростала Таїна Парадовська, яка народилася квітневої пори 1939 року. Її мати – Олександра, знана по-сільському як Сянька, волинянка, а батько Дмитро – з польського роду. Й донині у моїй пам'яті збереглися моменти, коли бачу їх сільську дерев'яну хатину у садку на далекому хуторі за 3–4 кілометри від центру села. Бо я зі своїми рідними туди ходила в гості, як була ще дитиною.

Мій батько Іван Мельник – рідний брат чоловіка Таїни Дмитрівни Володимира, з яким дівчина поєднала свою долю 1959 року. У довоєнний час у селі Хорлупи родин Мельників було багато, оскільки й Іван, і Володимир були з багатодітною сім'єю, де зростало шість

Фото: Ніни МЕЛЬНИК-КОСТРУБИ.

«Матеріали саме «Волині» мені найбільше до душі».

синів і донька. Згодом старші створили свої родини, окрім того були ще й двоюрідні Мельники. Друга світова війна зруйнувала хоч і нелегке, але більш-менш налагоджене сільське життя. Зазнав неви-

І своє господарство утримували. Вони довго не покидали свого хутірського життя, того привілля запашних лугів, колосистих хлібних ланів. Там народилися їхні діти – донька Надія та син Іван.

«Читаю все – від першої сторінки до останньої. Правда, на тиждень мені мало читати. Бо за два дні впораюся.»

мовного болю і рід Мельників.

Двоє братів пропали безвісти, ще один був вивезений на примусові роботи до Німеччини, а батьки – Кирило та Марта Мельники з меншими синами та дочкою – невідомо за що були репресовані до Сибіру у Красноярський край. Їх везли як небезпечних злочинців у товарняках. Там вони відбували так зване «покарання» більше 10 років. Їхав Володя 14-літнім, а повернувся, маючи уже 27. Це вже був 1958 рік. А вже 1959-го Володимир одружився із Таїною і прийшов у приймаки до Парадовських. Ось така передісторія їхнього подружнього життя.

Таїна Дмитрівна за все своє трудове життя пізнала працю і на бурякових ланах, і на тваринницькій фермі, коли треба було когось підмінити.

Згодом, вже коли підросли діти, сім'я переїхала жити на головну вулицю Хорлупів – під назвою «Шлях», де вже на той час проживала матір Таїни з сестрою Уляною, які раніше купили стареньку хатину в односельця.

Нині на цьому обійсті господарює з дружиною Валентиною син Іван Мельник – дбайливий господар, трудолюбивий чоловік, турботливий син, який шанує і поважає свою матір. «Таких синів та у кожну родину», – кажуть хорлупчани. З турботою та повагою до старших виховали й своїх трьох синів, серед яких і наймолодший із родини Мельників – Іван Мельник. З теплотою і любов'ю берегиня роду мама і бабуся Таїна розповідає про своїх шестеро внуків та шестеро правнуків.

РЕКЛАМА

Й	Ю	І	Ч	У	О	Ц	Щ	М	Е	П	В	З	Ї	К	Г
И	А	Н	І	Т	А	Л	І	Я	В	А	Ь	І	Й	Л	Д
Ч	Х	З	О	Д	Т	И	Р	Г	Т	Р	Б	И	Х	К	Н
Д	Ф	І	За 3 назви - 40 000 грн						Ь	К	Ь	Р	П	У	
Р	Ш	За 4 назви - 55 000 грн			К				О	Я					
Н	А	Л	За 5 назв - 297 000 грн						І	Л	Щ				
А	Н	У							В	Ь	Р	О	Щ	А	
З	Ц	Ю							П	А	П				
І	І	Л													
Б	Я	И													
С	Є	В	Ч	Л	М	З	І	С	П	А	Н	І	Я	Н	О
Ф	М	А	Р	Г	Р	Е	Ц	І	Я	С	И	А	Б	І	Р
Е	А	В	Д	В	Б	Ч	І	Е	Є	Я	Л	С	Ц	Ь	І

ТЕЛЕФОНУЙТЕ І ПОВІДОМТЕ ПРО СУМУ ВАШОГО ПРИЗУ, У ВИПАДКУ ВАШОЇ ПЕРЕМОГИ!**

0-800-21-45-37

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 09:00 до 19:00)

КОД УЧАСТІ:
265290

Увага! Нова акція* – країни Європи! ПРИЗОВИЙ ФОНД 392000 грн** Віграйте, телефонуйте, перемагайте! ТОМУ ЩО ЦЕ РЕАЛЬНО!

Знайдіть 5 назв країн Європи (одну ми вже знайшли для Вас), та використовуйте шанс отримати приз!***

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами маркетингової акції*. Фінансовий менеджер

Гарантія 392 000 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам взяти участь в акції* 2026 року та отримати цінні призи на суму 392 000 грн, зокрема, головний приз – 297 00

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39–51 за 2025 рік, №№ 1–6, 10, 12–21, 24, 26–32, 36 за 2026 рік

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 40: «ЯК ПАРАСКА З ПАЛАЖКОЮ ВІТАЛИ «ВОЛИНЬ», А ВИЙШОВ ДОПИТ ІЗ ПРИСТРАСТЮ»

До завершення карантину у Великій Груші залишалося тридцять дев'ять днів.

– Чому тридцять дев'ять? – запитував Омелян.

– Бо один уже минув, – пояснила Параска.

– А мені здалося, що три роки.

– Не скигли! «Виряджанка-2» буде після карантину.

– А лис про це знає?

Параска розстелила на столі газету «Волинь», поклала поруч аркуш і врочисто оголосила:

– Сьогодні пишемо привітання.

Газеті виповнюється вісімдесят сім років!

До хати влетіла Палажка з ручкою за вухом і банкою малинового варення. За нею плентався Левко з двома ложками.

– Я принесла подарунок редакції!

– Банку варення?

– А що? У журналістів зарплати такі, що їм уже не новини треба передавати, а закрутки.

– А я ложки взяв, – пояснив Левко. – Бо до редакції банка може й не дійхати.

– Мовчи! Он Євгенія Сомова колись такі рецепти давала! Правда, одного разу після них у мене в погребі банки так стріляли, що я подумала: лукашенко наступає.

– То огірки першими вирішили втекти з білорусі, – уточнив Левко.

Мурчик-Копілот уместився на газеті.

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Поки Параска диктувала редакційні запитання, Палажка записувала, Мурчик-Копілот виправляв, а Левко непомітно знищував подарунок журналістам.

– Я готовий редагувати.

– Злазь! – гримнула Параска.

– Без мене ви замість привітання напишете заяву в НАБУ.

Параска вивела: «Шановна редакціє!»

– Пиши: «Вітаємо вас із вісімдесятисемиріччям і вимагаємо відповісти на запитання читачів», – наказала Палажка.

– Це привітання чи допит? – поцікавився Левко.

– Якщо відповідатимуть чесно – привітання.

Палажка поправила окуляри:

– Перше. Чому «Волинь» не написала про зняття електронного браслета з Андрія Єрмака? Невже він купив редактора?

Мурчик підняв голову:

– А браслет точно був?

– Не знаю. Але якщо не був, чому про його зняття не написали?

– **Тоді запитайте ще, чому редакція приховала розлучення Омеляна з Анджеліною Джолі.**

Омелян визирнув із-за печі:

– А я був одружений?

– Уже ні, – відрізала Параска. – Редакція приховала.

– А весілля було? – запитав Левко.

– Було, але його теж не надрукували.

– Друге. Чи погрожували Василеві Уліцькому за критику президента і його оточення?

– А якщо не погрожували? – запитала Параска.

– То чому? Хіба він погано критикував?

Мурчик записав: «Уточнити, чому досі не погрожували».

– Третє. Чи сняться Катерині Зубчук відрядження і коли вона нарешті приїде у Велику Грушу?

– Хай бере гумові чоботи, – сказала Параска. – Біля Галі Забалуваної така дорога, що можна написати репортаж із болота, не виїжджаючи на Полісся.

– І хай привезе Валентина Люпу, – попросив Омелян. – Може, він зафіксує мою виряджанку.

– Навіщо фотограф? – здивувався Левко. – ШІ тебе із пам'яті за секунди створить.

– Четверте. Як Леся Влашинець – донька автора всесвітньо відомої пісні «Волинь моя» – пише репортажі з Горохівщини у Данії?

– Через бінокль? – запитала Параска.

– Через інтернет!

– То хай напише про Велику Грушу з Копенгагена. Звідти бездоріжжя не так видно.

– П'яте. Чи правда, що Ірина

Констанкевич замовляє вбрання у тієї самої модельєрки, що й Оле-на Зеленська?

Мурчик насторожив вуха:

– **Для Великої Груші важливіше, чи шие та модельєрка гумові чоботи.**

– І чи можна в одному привезти вакцину від сказу? – додала Параска.

– **Можна. А в другому – того, хто відповідає за її відсутність.**

– Оце державницьке питання!

– Шосте. Як можна прожити без зарплати? Чи секретар Луцької міської ради Андрій Разумовський живиться святим духом?

– Депутатськими обіцянками, – припустив Омелян. – Одну проковтнув – п'ять років ситий.

– А запивають бюджетом, – додав Левко.

– Сьоме. За яких умов можна поставити керівником Луцька нашого Мурчика-Копілота? Досить стати улюбленим котом Ігоря Палиці?

Мурчик випростав хвоста:

– **Погоджуся лише після коаліційної угоди.**

– Якої?

«**Якщо газета у 87 років іще викликає стільки запитань – значить, вона не постаріла, а просто набралася досвіду не на все відповідати.**»

– **Щодня миска сметани, недоторканність від собак і жодного призначення без обнюхування.**

– А дороги ремонтуватимеш?

– Почну з тієї, що веде до холодильника.

– Восьме. Хто дає «Волині» тисячу гривень щотижня на акцію для читачів – Порошенко чи Зеленський?

– Якщо Порошенко – хай додасть цукерок, – сказала Палажка.

– Якщо Зеленський – серіалів, – озвався Омелян.

– **А якщо редактор дає зі своєї кишені? – запитав Мурчик.**

У хаті запала тиша.

– Треба перевірити, – сказала Параска, – чи не Юлія Тимошенко йому ту кишеню передає.

– Дев'яте. Чи може Грицько Гарбуз привезти у Велику Грушу гру «Гарбуз із секретом»?

– Може. Але хай добре сховає секрет. Бо Галя Забалувана знайде, приворожить і видасть заміж.

– І ще запитай, чому журналісти пишуть про чужі городи – он Ніна Коструба як файно працю на поля описує, – а досі не з'ясували, хто краде мої кабачки?

– Вони самі тікають, – сказала Палажка. – Бачили, як ти їх консервуєш.

– А твої огірки банки зсередини відкривають! – відповіла Параска і наказала: – Пиши останнє! «Шановні журналісти «Волині»! Запрошуємо вас на «Виряджанку в армію-2» після завершення сорокаденного карантину. Прихопіть Михайла Лапківа, Галину Потопляк, Ігоря Дрокіна і Євгенію Назарчук – нехай вірші почитають. І Володимира Лиса – хай про погоду розкаже, бо книжки пише, а прогнозу, коли закінчиться карантин, нема».

– Додай: «Якщо до того часу нікого не вкусить лис, Палажка або редакційна політика».

– Я не кусаюся!

– А хто торік старосту за руку хапнув?

– Перевірjala, чи він справжній!

– Справжній, – підтвердив Левко. – Досі щеплення робить.

Мурчик поставив лапу замість підпису:

– **Готово. Допишемо: «Редакція може не відповідати. Досить приїхати з тисячею гривень, вакциною від сказу й фотографом для Омеляна».**

– А варення? – нагадала Палажка.

– Залишимо собі. Журналістів багато, а банка одна. Ще пересваряться.

Мурчик-Копілот прикрив очі лапою:

– **Газеті «Волинь» – вісімдесят сім років. А скільки виповниться Омелянові до «Виряджанки-2», редакція повідомить додатково. Далі буде. ■**

ПП БУРМАКА Н.П.
26 вересня; 3, 10 жовтня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36;
м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом.

ПІЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА!
ВИГІДНА ЦІНА!
Будматеріали: Дошки (обрізні, необрізні), балки, крокви, рейки монтажні.
Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.).
Додатково: Дрова (відходи виробництва).
БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально).
Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505

Заступницю очільника Волинського обласного центру контролю та профілактики хвороб Людмилу Тимошук відзначили урядовою нагородою – Почесною грамотою Кабінету Міністрів України з пам'ятним знаком. Високу нагороду волинській фахівчині особисто вручив міністр охорони здоров'я України Віктор Ляшко.

На 17 вересня цього року на Волині зареєстровано 1085 звернень у медичні заклади щодо укусів кліщів. Зокрема, 352 звернення стосуються дітей.

ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ»
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ
ЗА ЛІТНІМИ
ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ,
МЕДСЕСТРУ ТА
ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА:
15 000 – 35 000 грн
(1000 грн/доба)
Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:
► Безкоштовне харчування та проживання;
► Бонуси та премії; ► Комфортні умови роботи;
► Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

білорусь допомагала росії атакувати Волинь дронами. Сигнали для російських БпЛА передавали через ретранслятори, які розташовані в країні диктатора лукашенка. Про це повідомили в Державній прикордонній службі України.

На Волині за 8 місяців цього року зареєстровано 6 випадків ботулізму (Луцький район – 3, Ковельський – 2, Камінь-Каширський – 1), зокрема, один летальний. Випадки ботулізму мають спорадичний, переважно, побутовий характер та пов'язані з вживанням продуктів домашнього консервування.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; (Пн,Вт,Пт, 10-17).

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА
● Продам картоплезбиральний комбайн Анна, плуг чотирьохкорпусний (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ
● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.
● ПІЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА! Вигідна ціна! Будматеріали: дошки (обрізні, необрізні), балки, крокви,

рейки монтажні. Столярні: сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.). Додатково: Дрова (відходи виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально). Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ
● Втрачене свідоцтво № 2109-р про право власності на квартиру 38 у будинку 29 на вулиці Стрілецькій у місті Луцьку, видане Луцькою міською радою 29.06 2016 року на ім'я Сухецька Надія Олександрівна, вважати недійсним.
● Втрачену чіп-карту водія до цифрового тахографа №UAD000000ENG000, видану 31.08.2026 року на ім'я Дударчук Богдан, вважати недійсною.
● Втрачене свідоцтво про право власності, видане на ім'я Репаш Олександр Іванович на підставі рішення виконкому Маяківської с/р 6.04.05 р. №37, вважати недійсним.

■ Увага, конкурс!

«Собаки гавкотять на зиму до літнього...»

Хто знає далі слова цієї веселої пісеньки чудового гурту «Очеретяний кіт» на слова Богдана Куценка, може підспівувати з ведучим рубрики. І, звісно, з котями. Очеретяними... Бо наступне слово – і є відгадка!

Грицько ГАРБУЗ

Горіхи грюкатимуть дахом і дід з відерцем айдареду велосипедом до базару поїде під гору крутую. Поділлям їду, як казали, і всі свої гріхи рахую...»

Я особливо кайфую від цієї частини співаної поезії і щоразу, коли купляю на базарі яблука чи горіхи в когось зі стареньких, про себе їх приспівую.

Ось так і народилося влітку запитання, відповідь на яке сьогодні оголошуємо.

«ГАРБУЗЯЧЕ ЛІТЕЧКО-2026» – 9

А сьогодні я, Грицько Григорович Гарбуз, заховав від вас вельми файне-префайне слово, яке використав про нинішню пору (хоч буває й іншої) один із моїх улюблених «природних» гуртів, який лабає на гітарах і флейті, щоб ближче стати до землі, співає про цукромаму і цукротата, вміє рахувати гріхи, коли їздять не тільки електротранспортом чи гужовим із дідом, якого назвали на честь одного з апостолів...

А щоб вийти на це слово із 8 букв, 12 літер і 12 звуків, треба його розгледіти чи зліпити із запропонованих, часом обрізавши їх: «процес», «стан», «Мері Поппінс», «начало», «стопа».

Що за слово ми заховали у гранатобузі?

Не буду тягнути кота за хвоста, тобто з відповіддю, а одразу її оголошую: слово, яке ми заховали, чарівно красиве: «Сонцестояння». 12 звуків, 8 різних букв! Коли чуєш, як звучить це слово, то, справді, за Тарасом Шевченком, «серце б'ється – ожива».

Хто з наших читачів дав правильну відповідь туру №9, ви дізнаєтеся із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (<https://www.facebook.com/gric.kogarbuз.2025/>).

А перед тим, як оголосити нове завдання, новим читачам скажу, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз. А від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз.

Умови конкурсу такі: хто перший відгадає це завдання, отримає цікавий подарунок від Грицька Гарбуза.

Слово-відповідь треба надіслати тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Велика Британія» (Валерій Залужний, Житомирщина).

«ОСІННІЙ ГРАНАТОБУЗ-2026. СПЕЦЗАВДАННЯ № 4»

Сьогодні ми заховали продукт, який багато хто з вас обожнює. Точніше, зменшений продукт від значно більшого продукту. Вони – близькі родичі. У дитинстві нас лякали обома. Хоча старші наші читачі меншого продукту в дитинстві не пам'ятають – популярним він у нас став завдяки Польщі в часи розпаду СРСР.

Асоціативний ряд, який виведе на ці продукти: футбол, корова, пиво, сушка, прямокутник, Японія, алкоголь, інспектор дорожнього руху, обласний центр, тигр, клей, символ дня народження, березовий дьоготь, холодильник, подушка, Карло Анчелотті...

Що за зменшений продукт – рукотворний образ більшого – ми сьогодні заховали?

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Гранатобуз із секретом

■ Стадіон

«Хлопці, ми граємо дуже фігово...»

На жаль, збірна України не почула крику душі «луцького зятя» Олега Плотницького і сенсаційно програла «всуху» Румунії в 1/8 фіналу Чемпіонату Європи з волейболу – 0:3 (22:25, 21:25, 28:30)

Петро ПАС

Напевне, підопічні Рауля Лосано встали в неділю не з тої ноги. А, точніше, – недооцінили суперника... Про цей матч можна писати багато.

Але найкрутіше про нього, точніше про гру збірної України, сказав під час таймауту ще в середині першого сету «луцький зять» Олег Плотницький (одружений із екскапітаном жіночої національної збірної України з волейболу та переможницею Євроліги-2017 лучанкою Анною Степанюк. – Авт.), коли вся Україна почула з телетрансляції: «Хлопці, ми граємо дуже фігово (насправді, слово було більш міцніше. – Авт.). Ми граємо дуже фігово».

На жаль, не почули Олега... Можливо, це був пік

70-річного аргентинського тренера Рауля Лосано з нашою командою. Непогана

Табло Результати виступу збірної України на волейбольному Євро-2026

Разом до нових перемог!

Укiраїна грає серцем!

CEV EuroVolley 2026 ITALY • BULGARIA FINLAND • ROMANIA

ГРУПОВИЙ ЕТАП (ГРУПА В)

Україна	-	Ізраїль	3:1	(25:22, 25:19, 22:25, 25:19)
Україна	-	Північна Македонія	3:0	(25:22, 25:22, 25:10)
Україна	-	Болгарія	3:1	(25:23, 25:22, 21:25, 25:21)
Україна	-	Португалія	3:0	(25:18, 25:18, 25:19)
Україна	-	Польща	0:3	(20:25, 13:25, 22:25)

Команда посіла 2-Е МІСЦЕ в групі В, набравши 12 ОЧОК (4 перемоги, 1 поразка, різниця партій – 12:5).

1/8 ФІНАЛУ

Україна - Румунія 0:3 (22:25, 21:25, 28:30)

Багато спорту – на сайті volyn.com.ua!

Непогана у нас волейбольна збірна, яку створив Рауль Лосано, краща, ніж футбольна. Але польоту далі, тобто вище, – нема...

у нас волейбольна збірна, яку він створив, краща, ніж футбольна. Але польоту далі, тобто вище, – нема... Більше того: ми з тріском вилетіли з волейбольного Євро-2026, хоча бачили себе – і уболівальники, і гравці – як мінімум у півфіналі...

■ От сволота!

63-річний пенсіонер розбещував 5-літню сусідську дівчинку

Шокуючий випадок зафіксовано в одному із сіл Володимирського району

Ліна ВОГОНЬ

Як інформує Волинська обласна прокуратура, чоловік у період серпня – вересня 2026 року вчинив розпусні дії

сексуального характеру щодо 5-річної сусідської дівчинки. Суд обрав йому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права внесення застави. Слідчі дії за участі малолітньої відбувалися із дотриманням усіх вимог законодавства про правосуддя, дружне до дитини, щоб не викликати повторного травмування потерпілої, додали в прокуратурі. ■

Оле, але, але, але!

Більше, ніж гра!

РАЗОМ ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ!

Розклад і результати матчів збірної України в Лізі націй-2026/27 (Дивізіон В)

УКРАЇНА ВПЕРЕД!

Слава Україні!

Груповий етап:

25 вересня, 21:45	Угорщина	-	Україна.
28 вересня, 19:00	Грузія	-	Україна.
2 жовтня, 21:45	Україна	-	Північна Ірландія.
5 жовтня, 21:45	Україна	-	Угорщина.
14 листопада, 21:45	Північна Ірландія	-	Україна.
17 листопада, 21:45	Україна	-	Грузія.

Одна команда. Одна країна!

УКРАЇНА УСЕ БУДЕ ДОБРЕ!

Учасник групового турніру в Лізі В, де виступатиме Україна, якщо посіде:

- перше місце – напряму підніметься до Ліги А (елітний дивізіон);
- друге місце – зіграє стикові матчі за право виступати в еліті проти команди Ліги А;
- третє місце – збереже пропуску в Лізі В;
- четверте місце – зіграє стикові матчі за право залишитися у Лізі В проти команди Ліги С.

Стикові матчі за підвищення / пониження у дивізіонах відбудуться у березні 2027 року.

Віримо в Україну!

ФУТБОЛ • УКРАЇНА • ЄДНІСТЬ • СИЛА • ПЕРЕМОГА

■ Місцевий футбол

ЧЕМПІОНАТ ВОЛИНИ-2026/2027. ВИЩА ЛІГА:

1 тур: «Шахтар» (Нововолинськ) – ФЦ «Ковель» (Ковель) – 0:1, ФК «Луцьксантехмонтаж 536» (Луцьк) – ФК «Володимир» (Володимир) – 2:0.

2 тур: ФК «Тростянець» (Тростянець) – ФК «Луцьксантехмонтаж № 536» – 1:0, ФК «Володимир» – ФК «Шахтар» – 2:1.

3 тур: ФЦ «Ковель» – ФК «Володимир» – 4:1, ФК «Шахтар» – ФК «Тростянець» – 1:5.

Турнірне становище: 1 місце – ФК «Тростянець» – 6 очок (різниця м'ячів – 6:1), 2 місце – ФЦ «Ковель» – 6 очок (5:1), 3 місце – «Луцьксантехмонтаж 536» – 3 очки (2:1), 4 місце – ФК «Володимир» – 3 очки (3:7), 5 місце – ФК «Шахтар» – 0 очок (2:8).

VOLYN.COM.UA

На Волині – 263 озера та протікає 147 річок. Станом на початок вересня в області зафіксували критичне зниження рівнів води в усіх річках та озерах. Зокрема, 1 вересня рівень води у Свіязі зафіксовано на рівні 98 сантиметрів при нормі 140. Це на 24 сантиметри нижче, ніж торік. Крім цього, в критичному стані перебувають річки Стир і Луга.

■ Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

Відповіді на судoku за 16 вересня.

		3		8		9
5	1		6	9	7	4
6	2		1			
9			1	8		4
		4	8	1		
8	6	1	3		2	7
	4			5	3	2
			4		9	7
3	9					

5	9	2	8	7	6	4	3	1
3	4	8	2	5	1	7	9	6
1	7	6	9	4	3	5	8	2
7	3	9	1	6	4	2	5	8
6	2	1	7	8	5	9	4	3
8	5	4	3	9	2	6	1	7
4	8	7	6	1	9	3	2	5
9	6	3	5	2	8	1	7	4
2	1	5	4	3	7	8	6	9

■ До сліз

«Пробач за мою любов...»

Марія побачила його випадково – через дев'ять років

Він стояв біля маленької кав'ярні навпроти вокзалу, тримав у руці паперовий стаканчик і дивився на дощ. Точнісінько так, як колись чекав на неї біля університету. Такий самий. Лише трохи серйозніший, ніж у її спогадах

Зореслав СТОЖАР

Марія зупинилася. Можна було перейти на інший бік вулиці. Зробити вигляд, що не помітила. Дев'ять років вона вчилася саме цього – жити так, ніби Андрія ніколи не було.

А він раптом повернув голову. – Маріє? Одне слово. І дев'ять років зникли. Вони сіли за столик біля вікна. Говорили про погоду, роботу, знайомих. Про все, крім того, заради чого обоє залишилися. – Ти заміжня? – нарешті запитав Андрій. Марія покрутила чашку.

– Була. Він кивнув. – А ти? – Не склалося.

Вона хотіла запитати: «Чому?» Але боялася почути відповідь. Колись їм було по двадцять п'ять. Він приїжджав до неї старенькою машиною, приносив польові квіти й обіцяв, що вони неодмінно матимуть будинок із яблунею під вікном.

А потім Марія сказала: – Нам треба розійтися. Без сварки. Без пояснень. Андрій лише довго дивився на неї. – Є хтось інший? – Є. Це була неправда. Нікого не було. Був лише висновок лікарів, який Марія кілька днів носила в сумочці й перечитувала ночами. Після складної операції шанс стати матір'ю був майже примарним.

А Андрій мріяв про дітей. Він навіть імена придумував. «Якщо дівчинка – Софійка. Якщо хлопчик – Максим». Марія вирішила за нього. Вирішила, що він заслуговує на іншу жінку, на дітей, на той дім із яблунею.

Тому вигадала іншого чоловіка. Андрій пішов. Того вечора вона вперше зрозуміла, що іноді людина може сама розбити собі серце – і назвати це любов'ю. Тепер він сидів навпроти. – Знаєш, я багато років ненавидів того чоловіка, – раптом усміхнувся Андрій. Марія опустила очі.

Їхня любов мовчала роками, щоб одного дня повернутися й спитати: «А може, ще не все втрачено?»

«Того вечора вона вперше зрозуміла, що іноді людина може сама розбити собі серце – і назвати це любов'ю.»

– Його не було. Запала тиша. – Що? Вона вперше за дев'ять років розповіла правду. Про лікарню. Про висновок. Про страх. Про те, як стояла за фіранкою і дивилася, як він востаннє виходить із її двору. Андрій слухав мовчки. Потім запитав: – Чому ти не сказала мені? – Бо ти хотів дітей. – Я хотів тебе. Марія заплакала. Тихо, майже по-дитячому. – Пробач. Він дивився у вікно. – За що? – За мою любов. – За любов не просять пробачення. – Простять, якщо вона вирішує замість того, кого любиш. Він довго мовчав. – Знаєш, що найгірше? Я теж вирішив за тебе. – Що? – Що ти щаслива з іншим. І не повернувся. За вікном перестав падати дощ. Марія усміхнулася крізь сльози. – От які ми розумні були. Андрій теж усміхнувся. – Надзвичайно.

Вони вийшли з кав'ярні. Біля вокзалу пахло мокрим листям. Люди поспішали до автобусів, хтось зустрічав рідних, хтось прощався.

– Ти далеко? – запитав Андрій. – Додому. – Провести? Марія подивилася на нього. Колись вона втратила дев'ять років, бо боялася дозволити іншій людині самій вирішити, яке життя зробить її щасливою. Тепер боялася лише одного – знову промовчати. – Проведи. Вони рушили поруч. Не тримаючись за руки. Ще ні. А біля старого скверу Андрій раптом зупинився. – Маріє... – Що? – Яблуна в мене є. Вона не одразу зрозуміла. А потім закрила долонею рот і засміялася крізь сльози. – А будинок? – Маленький. – А Софійка й Максим? Андрій похитав головою. – Не сталося. І простягнув їй руку. – Але, може, не все в нашому житті вже сталося? Марія дивилася на його долоню.

На ту саму руку, яку дев'ять років тому сама відпустила. І цього разу – взяла. Бо іноді любов повертається не для того, щоб почати все спочатку. А щоб нарешті продовжити те, що двоє колись так нерозумно обірвали. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 28 вересня – 4 жовтня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень підштовхне до рішучих дій, але поспіх може зіпсувати хорошу справу. У фінансах можливе невелике додаткове надходження. Бережіть голову від перевтоми. У коханні не змагайтеся за останнє слово. Самотнім Овнам цікаве знайомство може подарувати робоча зустріч. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Настає вдалий час для покупок, які давно планували, але не варто витратити гроші лише заради гарного настрою. На роботі вас можуть попросити про допомогу. Більше рухайтесь й не засиджуйтеся вечорами. У стосунках приємна дрібниця скаже більше за гучні слова. Самотнім Тельцям варто частіше бути серед людей. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Навчіться відділяти справді важливе від зайвого шуму. У грошових питаннях перевіряйте цифри двічі. Нервовій системі потрібна пауза від телефону й комп'ютера. У коханні можливе несподіване зізнання. Самотнім Близнюкам не варто відмовлятися від спонтанного запрошення. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

РАК (22.06 – 22.07)

Домашні справи заберуть більше часу, ніж планували, зате наприкінці тижня відчуєте полегшення. З грошима будьте обережні: хтось може попросити позичити. Подбайте про нормальне харчування. У коханні не приховуйте образи за мовчанням. Самотнім Ракам може нагадати про себе людина з минулого. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

На роботі з'явиться нагода показати, на що ви здатні, але не намагайтеся все зробити самотужки. Фінансова ситуація залишатиметься стабільною. Організм попросить більше відпочинку. У коханні похвала діятиме краще за критику. Самотнім Левам зорі обіцяють симпатію з боку несподіваної людини. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ваше вміння наводити лад цього тижня стане особливо корисним. Можна завершити давню справу й нарешті видихнути. У фінансах не поспішайте з великими витратами. Бережіть спину! У стосунках дозвольте собі бути менш серйозними. Самотнім Дівам варто дати шанс новому знайомству. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

У роботі може з'явитися цікава пропозиція, але одразу погоджуватися не поспішайте. Фінанси потребуватимуть дисципліни. Для самопочуття корисними будуть прогулянки й повноцінний сон. У коханні настав час говорити прямо. Самотнім Терезам хтось може дуже наполегливо подавати знаки уваги. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Не втручайтесь в чужі суперечки, навіть якщо дуже кортить сказати правду. Із грошима можливий приємний сюрприз, але частину суми варто відкласти. Не зловживайте важкою їжею. У коханні відвертість допоможе уникнути ревнощів. Самотнім Скорпіонам може сподобатися людина з дуже непростим характером. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – вівторок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Плани можуть змінитися буквально в останню хвилину, але новий варіант виявиться навіть кращим. У фінансах утримайтеся від азартних рішень. Більше будьте на свіжому повітрі. У стосунках спільна поїздка чи невелика пригода додадуть емоцій. Самотнім Стрільцям варто уважніше дивитися навколо в дорозі. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Вашу наполегливість нарешті можуть помітити й оцінити. У фінансах не ризикуйте заради швидкого результату. Організові потрібне чергування роботи й відпочинку. У коханні менше плануйте й більше імпровізуйте. Самотнім Козорогам несподівану симпатію може висловити давній знайомий. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Не діліться планами з усіма поспіль. У гаманці можливі незаплановані витрати на дім або техніку. Бережіть нерви й не жертвуйте сном. У коханні не бійтеся зробити перший крок. Самотнім Водоліям знайомство може подарувати інтернет або спільне захоплення. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція цього тижня стане вашим найкращим порадиником – особливо в людях. У роботі не беріться одразу за все. Для здоров'я важливі спокій і достатній сон. У коханні можливий дуже душевний вечір удвох. Самотнім Риbam не варто відмовлятися від знайомства лише через сором'язливість. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – п'ятниця. ■

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкується на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна договірна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.
Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.
volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер
ВДОВИЧЕНКО
Тамара Федорівна
Політики
УЛИЦЬКИЙ
Василь Михайлович
Інформації
ВЛАШИНЕЦЬ
Леся Степанівна

Інтернет-новин
НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Передплати і розповсюдження
КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна
Спеціальні кореспонденти
ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
ІВАНЮК Раїса Іванівна
Літературний редактор
ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K6
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друку офсетний.
Обсяг 3 друку, аркуші
Передплатний індекс: 30000
Ідентифікатор медіа: R30-02497,
рішення від 18.01.2024 № 142.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж випуску: 7501.
Замовлення № 1474.

Завтра зустрінемо разом!

«Моя улюблена «Волинь» була улюбленою газетою моїх батьків»

Так каже переможниця редакційної акції серед передплатників газети «Волинь» і володарка 1000 гривень Ганна Олексіївна Жовнірук із села Княгининок Луцького району. Напередодні 87-річчя від дня народження нашої газети – це просто суперовий комплімент!

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

— Н апевне, я не дуже щаслива жінка, адже похоронила двох синів, чоловіка... Але з вашою газетою мені чомусь щастить. Уже втретє дістається приз від «Волині». Раніше вигравала плед, термос, а тепер – тисячу гривень. Дякую тій добродійці з Іваничів – Галині Григорівні Хмелик, яка витягнула конверт із моєю квитанцією.

Можливо, щастить у вашій акції тому, що читаю «Волинь» усе життя, а мені вже – 71. Це була улюблена газета моїх батьків у селі Сильне на Ківерцівщині... Потім, коли я поїхала вчитися на бухгалтера у Дубляни на Львівщині, то щоразу, приїжджаючи додому на канікули, читала «Радянську Волинь».

Як приїхала у 1975 році в Маяки – нині Княгининок – на практику, так тут і залишилася, а «Волинь» уже стала газетою і моєї сім'ї... Усе життя я пропрацювала заступником головного бухгалтера. Свою роботу дуже любила і добре знала. Цифри, математика подобалися мені ще зі школи, тому й обрала фах бухгалтера. І я, і брат здобули вищу освіту не за гроші, а завдяки знанням. Хоча в селі про мого батька говорили: «О, Альошка десь має блат, бо двох своїх дітей вивчив...»

І зараз, не повірите, але «Волинь» я починаю читати після списку загиблих Героїв... із японської головоломки з числами – sudoku. Поки не розгадаю її – ніякої роботи не роблю. Також тішуся, коли в газеті з'являється кросворд: для мене це теж подарунок.

За ці пів століття Княгининок став для мене вже рідним. Хоча постійно сниться Сильне, де я народилася. Востаннє була

У кабінеті головного редактора Ганна Жовнірук тримає в руках газету, яку читали ще її батьки. Тепер «Волинь» уже багато десятиліть приходить і в її дім. А цього разу принесла ще й тисячу гривень виграшу.

Справжня передплата – це не на місяць і не на рік. Це коли газета залишається з людиною на все життя.

там цьогоріч на Проводи – їздила на могили батьків. Кажу братові: «Петю, завези мене до нашої хати...» Батьківський будинок ми давно продали, там уже кілька разів мінявся власник. Коли побачила на рідному обійсті повалену огорожу, серце защеміло – і потекли сльози...

Я люблю спокій, люблю працювати на городі, біля картоплі порпатися... Живу із сином, невісткою та двома онуками. Невістка – більший спеціаліст із вирощування помідорів. А ще одна моя велика любов – квіти. Особливо червоні глідюлуси.

Найбільше мрію, щоб закінчилися ця страшна війна, яка так покалічила долі українців, – каже на завершення розмови Ганна Олексіївна.

І коли автор цих рядків уже встав, щоб іще раз потиснути руку переможниці, пані Ганна раптом запитала:

А ви мені не запропонуєте витягнути наступного переможця? Я теж хочу комусь принести радісну звістку.

— Ой, та звісно! Із задоволенням!

...Пані Ганна називає число, що символізує її вік: – 71.

За якусь мить дістаємо конверт під таким номером – і дізнаємося, що новим володарем 1000 гривень від газети «Волинь» став Володимир Банада з вулиці Шота Руставелі в Луцьку.

Вітаємо переможця і просимо зв'язатися з редакцією!

Долучайтеся і ви до нашої передплатної естафети: для цього треба виписати «Волинь» хоча б на місяць – 66 гривень + 20 гривень за приймання передплати – і надіслати квитанцію на адресу:

43016, газета «Волинь», вул. Ковельська, 2, м. Луцьк, Волинська область.

На конверті обов'язково зазначте: «Акція для передплатників-2026».

Конверти з річною передплатою братимуть участь у розіграшах протягом усього 2026 року – тобто 52 рази, стільки, скільки тижнів у році. З піврічною – протягом шести місяців, із квартальною – протягом кварталу, а з місячною – упродовж відповідного місяця.

НАШ ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30000.

Золоті слова

Ми читаємо інтернет, щоб знати, що відбувається просто зараз. Ми читаємо газети, щоб зрозуміти, що взагалі відбувається в житті.

(Девід КАРР (1956–2015), відомий американський медіакритик).

2026 ВЕРЕСЕНЬ

Владислав, Давид, Данило, Дмитро, Семен, Степан, Аврам, Абрам, Текля.

24 Четвер 24. 09. 1941 року початок «пекельної осені» або «вогняний смерч» – спецоперації НКВС СРСР зі знищення центру Києва, окупованого німцями.

☀️ схід – 18:19, захід – 04:10. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.

☀️ схід – 07:07, захід – 19:12. Тривалість дня – 12:05. Тривалість ночі – 11:55.

25 П'ятниця 25. 09. 1932 року народився Анатолій Солов'яненко – всесвітньо відомий український оперний співак.

☀️ схід – 18:32, захід – 05:26. Зростаючий опуклий місяць. 14-й день.

☀️ схід – 07:09, захід – 19:10. Тривалість дня – 12:01. Тривалість ночі – 11:59.

Іван, Єфрем, Гедеон, Кіра, Охрім, Тихін.

26 Субота Апостола Івана Богослова. Покровська поминальна субота. День контрацепції. Європейський день мов. День боротьби за повну ліквідацію ядерної зброї.

☀️ схід – 18:45, захід – 06:43. Повний місяць. 15-й день.

☀️ схід – 07:10, захід – 19:08. Тривалість дня – 11:58. Тривалість ночі – 12:02.

27 Неділя Всесвітній день туризму. День дошкілля. День доньки. День машинобудівника України.

☀️ схід – 18:59, захід – 08:03. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.

☀️ схід – 07:12, захід – 19:05. Тривалість дня – 11:53. Тривалість ночі – 12:07.

28 Понеділок Анатолій, Валентин, Василь, В'ячеслав, Григорій, Іван, Кирило, Макар, Марія, Марко, Микола, Олександр, Олексій, Остап, Юліана.

☀️ схід – 19:16, захід – 09:26. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.

☀️ схід – 07:14, захід – 19:03. Тривалість дня – 11:49. Тривалість ночі – 12:11.

29 Вівторок Іван, Кирик, Кир'ян, Купріян, Трохим, Феофан.

☀️ схід – 19:37, захід – 10:52. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.

☀️ схід – 07:15, захід – 19:01. Тривалість дня – 11:46. Тривалість ночі – 12:14.

30 Середа Григорій, Микола, Михайло.

☀️ схід – 20:07, захід – 12:19. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день.

☀️ схід – 07:17, захід – 18:59. Тривалість дня – 11:42. Тривалість ночі – 12:18.

Магнітні бурі у вересні

Слабкі: 25, 28. Середні: 26. Сильні: 27.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі.

ОФІЦІЙНО

ПОЇЗДИ КУРСУВАТИМУТЬ ЗА НОВИМИ ПРАВИЛАМИ

ЩО ЧЕКАЄ НА ПАСАЖИРІВ ПІД ЧАС ТРИВОГ?

В УКРАЇНІ ЗМІНИВСЯ ПОРЯДОК РОБОТИ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УМОВАХ ВІЙНИ. ВІДТЕПЕР ДІЇ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ЗАЛЕЖАТИМУТЬ ВІД РІВНЯ НЕБЕЗПЕКИ ПОВІТРЯНОГО НАПАДУ – ЖОВТОГО ЧИ ЧЕРВОНОГО.

ЖОВТИЙ РІВЕНЬ ЗАГРОЗИ

ЧЕРВОНИЙ РІВЕНЬ ЗАГРОЗИ

ЯК ЗАЛІЗНИЦЯ ГАРАНТУВАТИМЕ БЕЗПЕКУ?

Вітаємо!

23 вересня шанований ювілей завітав до горохівчанки Галини КУНЬЧИК.

Це – дружина нашого колеги, майора міліції Олександра Куньчика (на жаль, уже спочиває в засвітах).

Шановна Галино Станіславівно!

Нехай у найгарнішому осінньому букеті розцвітають повагою до Вас наші сердечні побажання!

Щиро радіємо, що Ваша світлиця повсякчас привітна, а серце багате мудрістю та доброзичливістю. Вдячні Вам за те, що багато років поспіль Ви шануєте наш «Ветеран», розділяєте з нами думку, радість чи смуток. Від душі зичимо Вам міцного здоров'я в дарованому Богом многолітті, життєлюбності в кожному дні, миру в серці та Україні. Усміхайтесь від щастя та любові найдорожчих людей! Нехай будуть здійсненними всі плани та мрії! Шануймося!

Ігор БОГОНОС, підполковник міліції, голова Горохівської районної організації пенсіонерів МВС України «Ветеран» і всі «ветеранівці».